

Vejledning til repatrieringsloven

Juni 2010

Indhold

1. Baggrund	4
2. Formålet med repatrieringsloven	4
3. Begrebet repatriering	5
4. Repatrieringslovens personkreds	5
4.1. Flygtninge m.v.	5
4.2. Familiesammenførte udlændinge til flygtninge m.v.	6
4.3. Andre familiesammenførte udlændinge	6
4.4. Andre udlændinge	6
4.5. Statsborgere i Danmark, Norden, EU- og EØS-lande og Schweiz	7
4.6. Personer med midlertidig opholdstilladelse efter jugoslaverloven og Kosovonødloven	8
5. Administration	8
5.1. Rådgivning om repatriering	9
5.1.1. Individuel rådgivning ved Dansk Flygtningehjælp	9
5.1.2. Vejledning om mulighederne for at modtage hjælp til repatriering	9
5.2. Integration og repatriering	10
5.3. Deltagelse i uddannelsesforløb m.v. i hjemlandet	10
6. Hjælp til repatriering	11
6.1. Almindelige betingelser for ydelse af repatrieringshjælp	11
6.1.1. Udlændingens egne midler	11
6.1.2. Tilbagevenden med henblik på varigt ophold	12
6.1.3. Kun repatrieringshjælp én gang	12
6.1.4. Familiesammenførte udlændinge	12
6.2. Rejseudgifter	13
6.3. Transport af personlige ejendele	13
6.4. Transport af erhvervsudstyr	13
6.5. Hjælp til etablering	14
6.6. Indkøb og transport af erhvervsudstyr, der er egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder og genopbygningen af hjemlandet	14
6.6.1. Reelt og akut behov for færdigheder og udstyr	15
6.6.2. Erhvervsudstyr til fremstilling af varer eller tjenesteydelser	15
6.6.3. Egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder	15
6.6.4. Egnet til at fremme genopbygningen af hjemlandet	15
6.6.5. Indkøb af udstyret i Danmark eller et andet sted	16
6.6.6. Tilbagebetaling	16
6.7. Sygeforsikring	16
6.8. Medbragt lægeordineret medicin	17
6.9. Medbragt nødvendige personlige hjælpemidler	17

7. Betaling af boligudgifter ved forberedt repatriering	17
8. Tilbagebetaling af hjælp til repatriering	18
9. Unddragelse af strafforfølgning eller straffuldbyrdelse	18
10. Reintegrationsbistand	19
10.1. Almindelig reintegration	19
10.1.1. Udlændingens egne midler	20
10.1.2. Udlændingen har haft opholdstilladelse i mindst fem år	21
10.1.3. Personkredsen	21
10.2. Supplerende reintegrationsbistand for visse udlændinge	21
10.2.1. Supplement til pension	22
10.2.2. Reintegrationsbistandens størrelse	22
10.2.3. Administrationen af reintegrationsbistand	22
10.2.4. Eksempel på beregning af reintegrationsbistand	23
11. Retten til at medtage pension ved repatriering	23
11.1. Personkredsen efter lov om social pension	23
11.1.1. Fravigelse af kravet om dansk indfødsret	23
11.1.2. Fravigelse af bopælskravet	23
11.2. Pension, der kan medtages	24
11.3. Fortrydelsesretten efter udlændingelovens § 17 a	24
11.4. Ophør af retten til at medtage pension	24
11.5. Bilaterale aftaler om social sikring	24
12. Ophør af reintegrationsbistand ved unddragelse af strafforfølgning eller straffuldbyrdelse	25
13. Muligheden for ansættelse ved projekter	26
14. Klage	26
15. Fortrydelsesret	27
16. Refusion og skattebetingelser	29
17. Modregning af gæld til det offentlige	29
17.1. Generelt om adgangen til at foretage modregning	29
17.2. Modregning i ydelser efter repatrieringsloven	30
17.3. Klageadgang	30

1. Baggrund

Udlændinge, der bor i Danmark, kan have et ønske om at vende tilbage til deres tidligere hjemland eller opholdsland. Det kan f.eks. være flygtninge fra lande, hvor der efterfølgende har fundet en politisk og samfundsmæssig udvikling sted, der gør det muligt for flygtningene at vende tilbage og starte et nyt liv der - og eventuelt hjælpe med at genopbygge landet. Det kan også være ældre indvandrere, der efter et langt arbejdsliv i Danmark ønsker at vende tilbage og tilbringe alderdommen i deres hjemland, eller udlændinge, der aldrig er blevet integreret i det danske samfund, og som ønsker at vende tilbage til deres hjemlands kultur og samfundsnormer.

Repatrieringsloven indeholder en regulering af herboende udlændinges muligheder for at opnå økonomisk støtte og rådgivning i forbindelse med frivillig tilbagevenden til udlændingens hjemland eller tidligere opholdsland.

Reglerne om repatriering var tidligere reguleret i lov om aktiv socialpolitik. Reglerne blev i 1999 samlet i en selvstændig lov med henblik på at forstærke og udbygge den hidtidige repatrieringsindsats. Den 12. november 2009 indgik regeringen og Dansk Folkeparti som led i aftalen om finansloven for 2010 en aftale om en styrket repatrieringsindsats. Aftalen blev udmøntet ved lov nr. 248 af 23. marts 2010, hvor bl.a. repatrieringslovens personkreds blev udvidet, ligesom visse af beløbene i repatrieringsloven blev forhøjet markant.

I det følgende vil det nærmere indhold af repatrieringsloven blive gennemgået. Andre bestemmelser, som er relevante for behandlingen af sager efter repatrieringsloven, vil tillige blive beskrevet. Repatrieringsloven samt andre relevante retsregler m.v. er optaget som bilag 1-9.

2. Formålet med repatrieringsloven

Formålet med repatrieringsloven er at give udlændinge det bedst mulige grundlag for at tage stilling til og eventuelt træffe beslutning om repatriering samt at støtte repatriering økonomisk. Loven har endvidere til formål at styrke den enkelte udlændings forudsætninger og muligheder for at repatriere.

Repatrieringsindsatsen skal ses i tilknytning til den integrationsindsats, der ydes over for nyankomne udlændinge. Et vellykket integrationsforløb, hvor udlændingen har bevaret sin handleevne, ansvarlighed og engagement i uddannelse, arbejde og fritid, danner et godt udgangspunkt for en tilbagevenden til hjemlandet. Hertil kommer, at en afklaring omkring en eventuel fremtidig repatriering er et vigtigt element i forhold til en udlændings engagement i egen integrationsindsats. Repatriering kan desuden være et gunstigt alternativ til herboende udlændinge, der er dårligt integrerede i det danske samfund, og for hvem repatriering derfor kan udgøre en mulighed for at etablere en bedre tilværelse.

For at udlændinge kan få det bedst mulige grundlag for at tage stilling til repatriering, er der mulighed for at modtage generel rådgivning bl.a. om forholdene i hjemlandet, muligheden for i visse særlige tilfælde at blive tilbudt arbejde ved konkrete projekter i hjemlandet og om repatrieringens konsekvenser for opholdsgrundlaget i Danmark. Den generelle rådgivning, som i dag varetages af Dansk Flygtningehjælp, skal sikre, at udlændinge repatrierer på baggrund af en velfunderet beslutning herom. Kommunerne kan endvidere i forbindelse med vejledning i tilknytning til administrationen af den almindelige sociallovgivning vejlede om mulighederne for repatriering.

3. Begrebet repatriering

Lovens definition i § 2 svarer til den almindelige internationale forståelse af begrebet. Der er kun tale om repatriering, hvis en tilbagevenden sker på frivilligt grundlag og med det formål at tage varig bopæl i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. En udlænding, der ønsker at tage midlertidigt ophold i hjemlandet, vil derfor ikke kunne få økonomisk støtte efter loven.

Det har navnlig betydning for udlændinge, der ikke er statsborgere i noget land (statsløse), at tilbagevenden også kan ske til et tidligere opholdsland. Men også udlændinge, der har et statsborgerskab, men ønsker at vende tilbage til et tidligere opholdsland, kan opnå repatrieringshjælp. Det er i den forbindelse en betingelse, at den pågældende udlænding i mange år forud for indrejsen i Danmark har haft bopæl i det pågældende land. For statsløse er det alene en betingelse, at den pågældende har haft et ophold af mere permanent karakter i landet. Både for statsløse udlændinge og udlændinge med statsborgerskab i et andet land er det en betingelse, at den pågældende udlænding har mulighed for at tage bopæl i det tidligere opholdsland igen.

4. Repatrieringslovens personkreds

Der kan efter repatrieringslovens § 3 ydes hjælp til repatriering til flygtninge m.v., familiesammenførte til flygtninge m.v. og til andre familiesammenførte udlændinge.

Loven omfatter kun udlændinge, der er blevet meddelt opholdstilladelse i Danmark. Asylansøgere kan derfor ikke få hjælp til repatriering. Spørgsmålet om økonomisk støtte til asylansøgere er reguleret i udlændingelovens § 43 a og § 43 b, hvortil der henvises.

4.1. Flygtninge m.v.

Repatrieringsloven omfatter for det første flygtninge m.v., jf. § 3, stk. 2. Denne gruppe omfatter udlændinge med opholdstilladelse efter:

- 1) udlændingelovens §§ 7 eller 8, (flygtninge og kvoteflygtninge),
- 2) udlændingelovens § 9 b, (udlændinge med humanitær opholdstilladelse),
- 3) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b,
- 4) udlændingelovens § 9 c, når tilladelsen er meddelt en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, eller
- 5) udlændingelovens § 9 e (udlændinge fra Kosovo, der har eller har haft opholdstilladelse i medfør af lov om midlertidig opholdstilladelse til nødstedte fra Kosovoprovinserne i Forbundsrepublikken Jugoslavien (Kosovonødloven), eller som på grundlag af en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 indgivet inden den 30. april 1999 er eller har været registreret som asylansøger efter reglerne i § 48 e, stk. 1, såfremt udlændingen må antages at have behov for midlertidig beskyttelse her i landet).

Der stilles ikke krav om, at opholdet her i landet skal have haft en vis varighed, for at der kan ydes hjælp til repatriering.

Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, som følge af udsendelseshindringer er umiddelbart omfattet af lovens § 3, stk. 2, nr. 4, og kan dermed få hjælp til repatriering.

Hvis en udlænding med midlertidig opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, som følge af udsendelsehindringer ansøger om økonomisk støtte til repatriering, skal opholdskommunen imidlertid underrette udlændingemyndighederne om ansøgningen med henblik på, at udlændingemyndighederne kan tage stilling til, om den pågældendes opholdstilladelse eventuelt skal inddrages. Sagen vedrørende ansøgningen om hjælp til repatriering skal behandles, uanset at udlændingemyndighederne efterfølgende inddrager opholdstilladelsen. Hvis udlændingens opholdstilladelse inddrages, vil den pågældende ikke have fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a.

Familiesammenførte udlændinge, der efterfølgende har fået et selvstændigt opholdsgrundlag, eksempelvis som flygtninge, regnes til gruppen af flygtninge m.v. Det er således det aktuelle opholdsgrundlag, der er afgørende for vurderingen af gruppen af henholdsvis flygtninge m.v., familiesammenførte udlændinge til flygtninge m.v. samt andre familiesammenførte udlændinge.

4.2. Familiesammenførte udlændinge til flygtninge m.v.

Repatrieringsloven omfatter, jf. § 3, stk. 3, endvidere udlændinge, der er blevet familiesammenført med udlændinge, der er omfattet af ovenstående gruppe af flygtninge m.v., jf. lovens § 3, stk. 2. Det drejer sig om udlændinge, der - på grund af en sådan familiemæssig tilknytning - har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1.

Der stilles heller ikke for denne personkreds krav om, at opholdet her i landet skal have haft en vis varighed, for at der kan ydes hjælp til repatriering.

4.3. Andre familiesammenførte udlændinge

Repatrieringsloven omfatter efter § 3, stk. 4, endelig andre familiesammenførte udlændinge, der har haft opholdstilladelse her i landet i mindst fem år, og som har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person, der ikke er omfattet af gruppen af flygtninge m.v., jf. lovens § 3, stk. 2. Denne gruppe omfatter udlændinge, der er familiesammenført med eksempelvis danske statsborgere.

Gruppen af andre familiesammenførte udlændinge er kun omfattet af repatrieringsloven, hvis de har haft opholdstilladelse i Danmark i mindst fem år. Udlændingen skal opfylde kravet om fem års opholdstilladelse på tidspunktet, hvor ansøgningen om repatriering bliver indgivet. Det er endvidere en betingelse, at udlændingen på tidspunktet for ansøgningen om repatriering har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1. Det kan dog ikke kræves, at udlændingen gennem hele den forudgående femårige periode har haft netop et af disse opholdsgrundlag. Udlændingen kan således godt have skiftet opholdsgrundlag i løbet af den femårige periode, og det er alene det aktuelle opholdsgrundlag, der er afgørende for, om den pågældende udlænding er omfattet af personkredsen.

4.4. Andre udlændinge

Efter repatrieringslovens § 3, stk. 7, kan udlændinge, som har opholdstilladelse på et andet grundlag end nævnt oven for under afsnit 4.1.-4.3., jf. repatrieringslovens § 3, stk. 2-4, ansøge om at blive anset for omfattet af loven. Integrationsministeren træffer beslutning om, hvorvidt udlændingen kan anses for omfattet af loven.

Bestemmelsen i § 3, stk. 7, er indsat for, at der kan ydes hjælp til repatriering til andre udlændinge end dem, der uden videre er omfattet af loven, hvis der efter en konkret vurdering må antages at være behov herfor. Dette vil eksempelvis være relevant for udlændinge, der har fået opholdstilladelse inden udlændingeloven fra 1983. Dette gælder bl.a. udlændinge, der er rejst ind i Danmark som gæstearbejdere før 1973, eller som er født her i landet som efterkommere af disse (gæstearbejdere).

I forbindelse med en ansøgning om at blive omfattet af repatrieringsloven kan udlændingen samtidig ansøge om, at fortrydelsesretten gælder, jf. udlændingelovens § 17 a, stk. 1, nr. 7. En sådan ansøgning vil f.eks. kunne imødekommes over for udlændinge, der har fået en opholdstilladelse inden udlændingeloven af 1983, og som svarer til de i udlændingelovens § 17 a opregnede opholdstilladelseskategorier - det vil sige som flygtning m.v. eller som familiesammenført til flygtninge m.v.

En ansøgning til Integrationsministeriet om at blive anset for omfattet af repatrieringsloven skal indeholde oplysninger om udlændingens navn, cpr-nummer og udlændingenummer, dato for udlændingens indrejse i Danmark samt dato for, hvornår udlændingen blev meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse. Såfremt der ansøges på vegne af en udlænding, skal ansøgningen tillige indeholde en underskrevet fuldmagt fra den pågældende udlænding.

4.5. Statsborgere i Danmark, Norden, EU- og EØS-lande og Schweiz

Danske statsborgere kan ikke modtage repatrieringshjælp efter repatrieringsloven. Dette gælder, uanset om de pågældende - forud for erhvervelse af dansk statsborgerskab - har tilhørt den personkreds, der er omfattet af loven.

Repatrieringsloven gælder endvidere ikke for udlændinge, der er statsborgere i de nordiske lande, et land, som er tilsluttet Den Europæiske Union (EU) eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EØS), jf. herved lovens § 3, stk. 6.

Statsborgere fra følgende lande kan dermed ikke modtage hjælp til repatriering: (i parentes angives tilhørsforholdet) Belgien (EU), Bulgarien (EU), Cypern (EU), Estland (EU), Finland (Norden/EU), Frankrig (EU), Grækenland (EU), Irland (EU), Island (Norden/EØS), Italien (EU), Letland (EU), Liechtenstein (EØS), Litauen (EU), Luxembourg (EU), Malta (EU), Nederlandene (EU), Norge (Norden/EØS), Polen (EU), Portugal (EU), Rumænien (EU), Schweiz, Slovakiet (EU), Slovenien (EU), Spanien (EU), Storbritannien (EU), Sverige (Norden/EU), Tjekkiet (EU), Tyskland (EU), Ungarn (EU) og Østrig (EU).

Endelig er udlændinge, der er omfattet af EU's regler om visumfritagelse og om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v., ikke omfattet af repatrieringsloven. Denne gruppe omfatter visse familiemedlemmer (uanset statsborgerskab) til statsborgere fra EU- eller EØS-lande, som efter EU-reglerne eller EØS-aftalen har lovligt ophold i landet i forbindelse med erhverv, erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtagere af pension m.v. eller som selvforsørgende i øvrigt, jf. bekendtgørelse nr. 322 af 21. april 2009 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler (EU-opholdsbekendtgørelsen).

Følgende familiemedlemmer til en EU/EØS-statsborger/ schweizisk statsborger med lovligt ophold i Danmark er - uanset statsborgerskab - ikke omfattet af repatrieringsloven:

- ægtefæller, registrerede partnere og faste samleverer,
- direkte efterkommere under 21 år (det vil sige børn, børnebørn og lign.)

- til en EU/EØS-statsborger/ schweizisk statsborger eller til dennes ægtefælle/registrerede partner/samlever,
- direkte efterkommere over 21 år, som forsørges af en statsborger fra EU/ EØS/Schweiz og/ eller dennes ægtefælle/registrerede partner/samlever,
- slægtninge i opstigende linje (det vil sige forældre, bedsteforældre osv.) til en EU/EØS- eller schweizisk statsborger eller til førnævntes ægtefælle/registrerede partner/samlever, og som forsørges af den pågældende,
- andre familiemedlemmer (det vil sige søskende, fætre, kusiner osv.), som forsørges af en EU/EØS- eller schweizisk statsborger, og som hører til dennes husstand,
- andre familiemedlemmer til en EU/EØS- eller schweizisk statsborger eller til dennes ægtefælle, hvis alvorlige helbredstilstand gør det absolut nødvendigt, at EU/EØS-statsborgeren/ den schweiziske statsborger plejer de pågældende familiemedlemmer.

Danske statsborgere kan i stedet søge om hjælp til flytning efter lov om aktiv socialpolitik § 85. Det samme gælder nordiske, EU/EØS og schweiziske statsborgere.

4.6. Personer med midlertidig opholdstilladelse efter jugoslaverloven og Kosovonødloven

I lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. er der fastsat særlige bestemmelser om hjælp til repatriering for personer, der er meddelt midlertidig opholdstilladelse efter denne lov, der blev ophævet ved lov nr. 1044 af 17. december 2002. Det samme gælder personer omfattet af lov om midlertidig opholdstilladelse til nødstedte fra Kosovo-provinsen i Forbundsrepublikken Jugoslavien. Kosovonødloven blev ved lov nr. 427 af 31. maj 2000 ophævet. Kosovonødloven finder dog fortsat anvendelse på personer med opholdstilladelse efter loven. Disse personer vil derfor stadig have ret til repatrieringshjælp efter de nærmere regler i lovens kapitel 3, hvortil der henvises.

5. Administration

Kommunerne har ansvaret for udbetaling af hjælp til repatriering efter repatrieringslovens § 7. Kommunen har endvidere ansvaret for at behandle ansøgninger om reintegrationsbistand efter repatrieringslovens § 10, hvorimod udbetaling af reintegrationsbistand varetages af Pensionsstyrelsen.

Forinden der udbetales repatrieringshjælp, skal kommunen sikre sig dokumentation for, at ansøgeren tilhører den personkreds, der er berettiget til repatrieringshjælp. Oplysning om en udlændings opholdsgrundlag kan fås hos Udlændingesservice. Kommunen skal tillige sikre sig, at udlændingen har modtaget fornøden rådgivning om repatriering.

Det skal endvidere undersøges, om ansøgeren tidligere har benyttet sig af fortrydelsesretten efter udlændingelovens § 17 a, og om udlændingen tidligere har modtaget støtte til repatriering, idet der kun kan ydes støtte til repatriering én gang. Kommunen skal i den forbindelse indhente de fornødne oplysninger til brug for sagens afgørelse hos Dansk Flygtningehjælp og relevante myndigheder, herunder tidligere opholdskommuner.

Kommunen skal endvidere påse, at den repatrierede udlænding frameldes folkeregisteret fra det tidspunkt, hvor den pågældende forlader landet. Fastsættelse af tidspunktet for framelding af folkeregisteret er væsentligt, da denne dato udgør skæringstidspunktet for, fra hvornår fristen for fortrydelsesretten løber. Kommunen bør tillige gøre udlændingen opmærksom på, at eventuelle lejemaal m.v. skal opsiges, og i fornødent omfang være behjælpelig hermed.

5.1. Rådgivning om repatriering

Hvis repatrieringen skal lykkes, er det nødvendigt, at den forberedes grundigt. Denne forberedelse bør omfatte indhentning af oplysninger om økonomiske, sociale, sikkerhedsmæssige og politiske forhold i oprindelseslandet. Oplysninger om lokale hjælpeprogrammer for hjemvendte statsborgere er også relevante i forberedelsen til repatrieringen. Efter repatrieringslovens § 4, stk. 1, har Integrationsministeriet ansvaret for den individuelle rådgivning af udlændinge, som udtrykker ønske om at vende tilbage til deres hjemland eller tidligere opholdsland. Integrationsministeriet varetager tillige den generelle informationsindsats vedrørende repatriering. Integrationsministeriet har således det overordnede myndighedsansvar for den individuelle rådgivning og for informationsindsatsen, men efter lovens § 4, stk. 2, er der mulighed for, at opgaverne kan overlades til Dansk Flygtningehjælp eller til en eller flere myndigheder, organisationer eller foreninger m.v.

5.1.1. Individuel rådgivning ved Dansk Flygtningehjælp

Integrationsministeriet har - foreløbigt indtil udgangen af 2010 - overladt opgaven vedrørende den individuelle rådgivning om repatriering til Dansk Flygtningehjælp. Rådgivningen omfatter vejledning om mulighederne for hjælp i repatrieringsloven, lov om social pension og andre relevante love, og om de konsekvenser, som repatrieringen har for opholdsgrundlaget i Danmark, herunder om muligheden for at fortryde repatrieringen inden en vis periode.

Beslutningen om at repatriere kan være vanskelig og kræver, at udlændingen får oplysninger om situationen i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. I løbet af opholdet i Danmark kan både udlændingens forhold og forholdene i hjemlandet forandres, og det er derfor væsentligt for udlændingen at modtage opdaterede oplysninger om hjemlandets samfundsforhold. Dansk Flygtningehjælp varetager rådgivningen om hjemlandets forhold og kan desuden formidle kontakt til netværksgrupper for den pågældende nationalitet.

Det overordnede formål med rådgivningen er at give uvildige, faktuelle og aktuelle oplysninger om forholdene i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, at sikre udlændingenes mulighed for at træffe en kvalificeret beslutning om repatriering, at inddrage udlændingene aktivt i forberedelserne, at sikre at repatriering foregår i sikkerhed, at give mulighed for en velforberedt repatriering og dermed en vellykket reintegration i hjemlandet og endelig at vedligeholde og om nødvendigt uddybe kontakten til kommunale sagsbehandlere og myndigheder i forbindelse med repatriering.

Hvis en udlænding ønsker rådgivning i Dansk Flygtningehjælp, kan vedkommende rette telefonisk henvendelse på 33 73 52 31 eller 33 73 52 33. Vedkommende skal også udfylde et oplysningsskema, der fås ved henvendelse i Dansk Flygtningehjælp (skemaet er optaget som bilag 9). Skemaet ligger også på Dansk Flygtningehjælps hjemmeside www.flygtning.dk. Når det udfyldte skema er modtaget i Dansk Flygtningehjælp, vil udlændingen blive inviteret til en samtale.

Dansk Flygtningehjælp rådgiver om fremskaffelse af rejsedokumenter og om den praktiske organisering af rejsen samt fragt af personlige ejendele og erhvervsudstyr. De praktiske foranstaltninger foregår i samarbejde mellem den kommunale sagsbehandler og udlændingen selv.

5.1.2. Vejledning om mulighederne for at modtage hjælp til repatriering

Kommunerne har en særlig rolle i forbindelse med vejledning om mulighederne for at modtage hjælp til repatriering. Vejledningen om mulighederne for at modtage hjælp til repatriering skal ske i forbindelse med den særlige integrationsindsats efter integrationsloven, eller når der i øvrigt er anledning hertil, jf. herved repatrieringslovens § 5. Det kan f.eks. ske som led i opfølgningen på integrationskontrakten, at der på et relevant tidspunkt med udgangspunkt i den enkelte borger vejledes om mulighederne for repatriering.

Når en udlænding udtrykker ønske om at vende tilbage til sit hjemland eller tidligere opholdsland, skal kommunen vejlede om repatrieringslovens muligheder og om muligheden for at få individuel rådgivning af Dansk Flygtningehjælp. Dette gælder også, hvis udlændingen udtrykker ønske om at modtage reintegrationsbistand efter repatrieringsloven. Kommunen skal desuden underrette Dansk Flygtningehjælp om udlændingens ønske om at vende tilbage til hjemlandet og kan i den forbindelse formidle kontakten mellem udlændingen og Dansk Flygtningehjælp.

5.2. Integration og repatriering

Der er en tæt sammenhæng mellem integration og repatriering. En vellykket integration i Danmark, hvor udlændingen bevarer ansvarlighed og engagement, danner et godt grundlag for en vellykket repatriering og reintegrationsindsats i hjemlandets samfund. Repatriering kan desuden være et gunstigt alternativ til herboende udlændinge, der er dårligt integreret i det danske samfund, og for hvem repatriering derfor kan udgøre en mulighed for at etablere en bedre tilværelse. I kommunernes integrationsindsats bør der derfor være opmærksomhed på denne sammenhæng.

5.3. Deltagelse i uddannelsesforløb m.v. i hjemlandet

Efter § 5, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik kan personer, der opholder sig i udlandet, som udgangspunkt ikke få hjælp til forsørgelse efter lov om aktiv social politik. Kommunalbestyrelsen kan dog i visse særlige tilfælde, jf. § 5, stk. 2, tillade, at retten til hjælp bevares under kortvarige ophold i udlandet. Disse særlige tilfælde omfatter imidlertid ikke ophold i hjemlandet i tilknytning til repatriering. Ligeledes kan udlændinge, der opholder sig i udlandet, som udgangspunkt ikke modtage introduktionsydelse, jf. integrationslovens § 25, stk. 2, medmindre kommunalbestyrelsen efter § 5, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik har givet tilladelse til at udlændingen kan medtage hjælpen under ophold i udlandet.

Efter repatrieringslovens § 6 er der imidlertid mulighed for efter ansøgning at medtage hjælp til forsørgelse efter lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven, hvis udlændingen deltager i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekonosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at træffe beslutning om repatriering. Muligheden for at deltage i praktik m.v. i hjemlandet kan bidrage til, at udlændingen senere kan træffe en kvalificeret beslutning om at repatriere. Det er en betingelse for at medtage hjælp til forsørgelse, at opholdet sker som led i et forløb eller et projekt, der er planlagt af en myndighed eller en organisation. Det fremgår af repatrieringslovens § 6, at kommunalbestyrelsen ved vurderingen af ansøgningen skal indhente en udtalelse om opholdets karakter fra Integrationsministeriet eller den organisation, som Integrationsministeriet har overladt rådgivningsopgaven til, dvs. for tiden Dansk Flygtningehjælp. Udtalelsen skal navnlig afgives til brug for kommunalbestyrelsens vurdering af, om praktikopholdet, uddannelsesforløbet eller rekonosceringsrejsen er egnet til at forberede udlændingens repatriering, og om opholdet er planlagt af en myndighed eller organisation på tilstrækkelig professionel vis.

Bestemmelsen giver kun mulighed for at træffe beslutning om at yde hjælp til forsørgelse under ophold i udlandet, og der vil eksempelvis ikke kunne ydes hjælp i særlige tilfælde efter kapitel 10 i lov om aktiv socialpolitik.

Der er efter repatrieringslovens § 6 heller ikke mulighed for at yde hjælp til rejseudgifterne i forbindelse med opholdet i hjemlandet. Praktikophold eller uddannelsesforløb, der bl.a. kan være tilrettelagt som et tilbud under introduktionsprogrammet, er ofte en del af et planlagt projektforsøg, hvor der i budgettet er taget højde for rejseomkostningerne. Rekonoscerings-

rejser og afklaringsrejser arrangeres af blandt andet Dansk Flygtningehjælp, og rejseomkostningerne vil også i disse tilfælde være omfattet af budgettet for rejsen, eventuelt med delvis egenfinansiering.

Efter bemærkningerne til forslag til repatrieringslov af 25. februar 1999 er der i almindelighed kun mulighed for at yde hjælp til forsørgelse til kortvarige ophold på op til otte uger.

Der er ikke krav om, at opholdet i hjemlandet eller det tidligere opholdsland sker inden for rammerne af aktiveringsmulighederne efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven.

Kommuner, organisationer m.v. kan søge om støtte til projekter, der understøtter repatriering, herunder f.eks. besøg i hjemlandet eller det tidligere opholdsland og opkvalificerende kurser fra Integrationsministeriets pulje Styrkelse af repatrieringsindsatsen. Læs nærmere om puljen og ansøgningsmulighederne på Integrationsministeriets hjemmeside www.nyidanmark.dk.

6. Hjælp til repatriering

En kommunalbestyrelse kan efter ansøgning yde hjælp til repatriering til en udlænding, der ønsker at vende tilbage til sit hjemland eller tidligere opholdsland, jf. lovens § 7, stk. 1. De enkelte dele af hjælpen beskrives nedenfor.

6.1. Almindelige betingelser for ydelse af repatrieringshjælp

6.1.1. Udlændingens egne midler

Det er en betingelse for at modtage hjælp til repatriering, at udlændingen ikke selv har midler hertil.

Det beror på en konkret vurdering af den enkelte udlændings forhold, om vedkommende selv har tilstrækkelige midler til repatrieringen og i hvilket omfang, der kan ydes støtte. En families økonomiske forhold vurderes samlet. Vurderingen foretages af bopælskommunen på samme måde som ved ansøgninger om flyttehjælp efter § 85 i lov om aktiv socialpolitik. Der skal i den forbindelse lægges vægt på, om omkostningerne kan afholdes af løbende indtægter eller midler, der med rimelighed kan kræves opsparet af løbende indtægter. Størrelsen af udgifterne til repatriering skal således sammenholdes med, hvad udlændingen selv råder over.

Udlændinge, der selv har midler til repatriering, kan som udgangspunkt ikke få hjælp til repatriering. Det beror på en konkret vurdering, om udlændingen har midler hertil. Kommunalbestyrelsen ser bort fra formuebeløb på op til 20.000 kr. for enlige og 40.000 kr. for ægtefæller, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 8. Såfremt en udlænding er i besiddelse af formue over den førnævnte beløbsgrænse, der skal ses bort fra, fradrages dette forholdsmæssigt i repatrieringsstøtten. Det betyder, at hvis en enlig udlænding har en formue på 30.000 kr. - dvs. 10.000 kr. mere end hvad der efter reglerne skal ses bort fra for enlige - vil udlændingen kunne få udbetalt 10.000 kr. mindre i repatrieringsstøtte, end hvad den pågældende ville være berettiget til, hvis han eller hun ikke havde haft nogen formue.

Kommunalbestyrelsen skal desuden se bort fra visse former for formålsbestemt formue, såsom formue til brug for uddannelse, erstatning for tab er erhvervsevne, godtgørelsen for varigt mén, ydelser for godkendte sociale fonde, stiftelser, foreninger m.v. En eventuel børneopsparing betragtes som børnenes ejendom og indgår ikke i vurderingen af familiens økonomiske forhold.

6.1.2. Tilbagevenden med henblik på varigt ophold

Det er en betingelse, at udlændingen ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på varigt ophold. Dette indebærer, at der ikke kan ydes hjælp til repatriering, hvis den pågældende på tidspunktet for ansøgningen allerede opholder sig i det pågældende hjemland. Dette gælder også for udlændinge, der midlertidigt opholder sig i deres hjemland eller tidligere opholdsland som led i et afklaringsforløb med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering, og som under opholdet i hjemlandet eller det tidligere opholdsland træffer beslutning om at repatriere. Dette skyldes bl.a. hensynet til at sikre, at beslutningen om repatriering er velovervejet og velfunderet, samt hensynet til planlægningen af repatrieringsforløbet, herunder afvikling af bopæl m.v. Der kan heller ikke ydes hjælp til repatriering, hvis det må antages, at udlændingen ikke har til hensigt at tage varig bopæl i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Hvis en udlænding ikke selv har midler til repatriering og ønsker at tage varigt ophold i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, og kommunalbestyrelsen derfor skal imødekomme en ansøgning om hjælp til repatriering, skal der ydes hjælp i det omfang og i henhold til de beløb, der følger af lovens § 7, stk. 2.

Kommunalbestyrelsen kan alene yde hjælp med mindre beløb end de i stk. 2 nævnte, hvis udlændingen selv har midler til at afholde en del af udgifterne.

6.1.3. Kun repatrieringshjælp én gang

Der kan efter lovens § 7, stk. 5, kun ydes hjælp til repatriering én gang. Bestemmelsen indebærer, at en udlænding, der én gang har fået hjælp til repatriering efter § 7, ikke på et senere tidspunkt på ny kan modtage hjælp til repatriering efter denne bestemmelse.

Baggrunden for, at udlændingen er vendt tilbage til Danmark efter opholdet i hjemlandet eller det tidligere opholdsland og derefter ønsker at repatriere på ny, er endvidere uden betydning.

Det forhold, at der kun kan ydes hjælp til repatriering én gang udelukker derimod ikke, at der på ny ydes reintegrationsbistand efter repatrieringslovens § 10 til en udlænding, der én gang har fået hjælp til repatriering efter § 7 og/eller § 10, og som på ny ønsker at repatriere.

6.1.4. Familiesammenførte udlændinge

Der kan som udgangspunkt kun ydes hjælp til repatriering til familiesammenførte udlændinge, hvis den pågældende repatrierer sammen med den person, til hvem de har den familiemæssige tilknytning, som har dannet grundlag for opholdstilladelsen (referencen), jf. repatrieringslovens § 7, stk. 6. Dette gælder også, hvis referencen er dansk statsborger, der skal opgive sin bopæl i Danmark og flytte permanent til den familiesammenførte persons hjemland eller oprindelsesland.

Efter repatrieringslovens § 7, stk. 7, kan en familiesammenført udlænding dog uanset bestemmelsen i § 7, stk. 6, ydes hjælp til repatriering,

- hvis udlændingen er blevet skilt fra og ikke længere samlever med referencen,
- hvis referencen er død,
- hvis udlændingen som barn er blevet familiesammenført med sine forældre og efter sit fyldte 18. år ønsker at repatriere, eller
- hvis udlændingen har opholdstilladelse på grundlag af en familiemæssig tilknytning til en herboende søn eller datter og er omfattet af repatrieringslovens § 10, stk. 1, nr. 4. Det drejer sig om udlændinge, der på tidspunktet for repatrieringen er fyldt 55 år eller opfylder betingelserne for at modtage førtidspension eller er fyldt 50 år og på grund af deres helbredstilstand eller lignende forhold må antages ikke at kunne skaffe sig et forsørgelsesgrundlag i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Det er ikke en betingelse for at modtage reintegrationsbistand, at den familiesammenførte udlænding repatrierer sammen med referencen, jf. afsnit 10.1.3.

Hvis et ægtepar har truffet beslutning om repatriering, vil der være mulighed for at yde hjælp til repatriering til begge ægtefæller, selvom den ene ægtefælle vender tilbage til hjemlandet noget tid før de øvrige familiemedlemmer med henblik på at forberede familiens samlede tilbagevenden (forskudt repatriering). Dette gælder også, hvis den familiesammenførte ægtefælle repatrierer først.

For begge ægtefæller gælder det, at repatrieringshjælpen som udgangspunkt udbetales ved udrejsen af Danmark til hjemlandet eller det tidligere oprindelsesland. Dette gælder dog ikke udbetaling af beløb til sygesikring, jf. § 7, stk. 2, nr. 6, jf. afsnit 6.7., samt hjælp til etablering i hjemlandet eller det tidligere oprindelsesland, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 4, hvor der kun udbetales en andel af beløbet - 17.581 kr. for personer over 18 år og 5.860 kr. for personer under 18 år - ved udrejsen, mens resten af beløbet - henholdsvis 100.000 kr. og 30.000 kr. - for de udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 og 2, udbetales efter fortrydelsesrettens udløb, mens det udbetales 12 måneder efter udrejsen af Danmark for andre udlændinge, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 3.

6.2. Rejseudgifter

Der kan efter § 7, stk. 2, nr. 1, ydes hjælp til udgifter til rejsen fra Danmark til hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Hjælpen omfatter alle transportomkostninger for udlændingen fra bopælen i Danmark til bestemmelsesstedet i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Hjemrejsen skal foretages så billigt som muligt.

Det kan være nødvendigt af sikkerheds- og helbredsmæssige årsager, at udlændingen eskorteres af IOM, Dansk Flygtningehjælp eller et familiemedlem. Det er også muligt at dække udgifter til eskorte efter bestemmelsen.

6.3. Transport af personlige ejendele

Der kan efter § 7, stk. 2, nr. 2, ydes hjælp til udgifter til transport af personlige ejendele med op til 2 m³ pr. person. Både voksne og deres eventuelle børn kan få dækket transportudgifter. Transporten til bestemmelsesstedet skal ske billigt muligt og kan foregå med skib, tog, lastvogn m.v.

6.4. Transport af erhvervsudstyr

Der kan efter § 7, stk. 2, nr. 3, tillige ydes hjælp til udgifter til transport af erhvervsudstyr. Der kan ydes støtte på op til 13.613 kr. (satsen for 2010) til transport af forskelligt udstyr, der er nødvendigt for udlændingens eller dennes families erhverv i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Det er således et krav, at udstyret er nødvendigt i forhold til erhvervet. Hvis begge ægtefæller er erhvervsudøvere, enten i familiens virksomhed eller hver for sig, vil begge ægtefæller kunne modtage støtte til dækning af udgifter til transport af erhvervsudstyr. Støtten til transport af erhvervsudstyr gælder for eksisterende udstyr, dvs. udstyr, som udlændingen allerede er i besiddelse af. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med vurderingen af ansøgningen om hjælp til transport af erhvervsudstyr overveje, om der er tilstrækkelig sammenhæng mellem nytten af det pågældende udstyr og udgifterne til transport. Der er principielt intet til

hinder for at yde støtte til transport af erhvervsudstyr til personer under 18 år, men personens alder har naturligvis betydning for vurderingen om, hvorvidt pågældende har et erhverv.

Beløbet reguleres årligt med satsreguleringsprocenten og bekendtgøres i bekendtgørelse om regulering af beløb i henhold til repatrieringsloven og Kosovonødloven.

6.5. Hjælp til etablering

Der kan efter § 7, stk. 2, nr. 4, ydes et kontantbeløb til etablering i hjemlandet eller til det tidligere opholdsland. Hjælp til etablering udgør op til 117.581 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og op til 35.860 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år (satserne for 2010).

Hjælpen kan anvendes til at dække udgifter ved genetablering i hjemlandet eller det tidligere opholdsland uanset de faktiske etableringsomkostninger i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Der kan således ikke udbetales et mindre beløb i etableringshjælp under henvisning til, at omkostningsniveauet i det pågældende land er lavere end i andre lande. Beløbet kan alene nedsættes, hvis udlændingen selv har midler til at afholde en del af udgifterne. En eventuel formue skal fradrages forholdsmæssigt i det beløb, den pågældende udlænding ville være berettiget til, såfremt han eller hun ikke havde haft nogen formue, jf. afsnit 6.1.1.

Beløbet udbetales i to dele, jf. § 7, stk. 3. Ved udrejsen af Danmark til hjemlandet eller det tidligere opholdsland udbetales der indtil 17.581 kr. af de 117.581 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og indtil 5.860 kr. af de 35.860 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år (2010-niveau). For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til etablering efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til etablering 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Beløbene reguleres årligt med satsreguleringsprocenten og bekendtgøres i bekendtgørelse om regulering af beløb i henhold til repatrieringsloven og Kosovonødloven.

6.6. Indkøb og transport af erhvervsudstyr, der er egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder og genopbygningen af hjemlandet

Med repatrieringsloven er der efter § 7, stk. 2, nr. 5, skabt mulighed for at yde hjælp til udgifter på højst 13.613 kr. til køb af erhvervsudstyr (satsen for 2010), der vil være egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder og genopbygningen af hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Der kan tillige selvstændigt dækkes udgifter til transport af sådant udstyr på op til 17.581 kr. (satsen for 2010). Der er principielt intet til hinder for at yde støtte til køb og transport af erhvervsudstyr til personer under 18 år, men personens alder har naturligvis betydning for vurderingen om, hvorvidt pågældende har et erhverv.

Beløbet reguleres årligt med satsreguleringsprocenten og bekendtgøres i bekendtgørelse om regulering af beløb i henhold til repatrieringsloven og Kosovonødloven.

Det er ikke en betingelse, at det pågældende erhvervsudstyr skal anvendes af den enkelte udlænding selv, men den pågældende udlænding skal selv deltage i erhvervet. Der er mulighed for, at flere personer i fællesskab kan modtage støtte til fælles indkøb af erhvervsudstyr.

Såfremt begge ægtefæller i en familie er aktive erhvervsudøvere, enten i familiens virksomhed eller hver for sig, vil begge kunne modtage støtte til dækning af udgifter til køb og transport af erhvervsudstyr.

6.6.1. Reelt og akut behov for færdigheder og udstyr

Der kan kun ydes tilskud til køb af erhvervsudstyr og transport heraf, hvis der i det pågældende land er et reelt og akut behov for de færdigheder og erhvervsudstyr, der er tale om. Muligheden for at modtage hjælp til køb og transport af erhvervsudstyr er derfor navnlig relevant i forhold til lande, som enten på grund af den generelle situation i landet eller på grund af krig eller lignende konflikter har et særligt behov for genopbygning.

For udlændinge, der er omfattet af integrationsloven, eller som er under aktivering efter lov om en aktiv beskæftigelsespolitik, vil der være mulighed for at yde hjælpen i forbindelse med de aktiviteter, der tilbydes efter lovgivningen. Der vil dermed kunne planlægges forløb, der retter sig mod at uddanne og forberede den pågældende udlænding til en tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Der vil eksempelvis kunne være tale om aktiviteter, der knytter sig til bestemte håndværksmæssige færdigheder og lignende. Hvis den pågældende udlænding har de relevante færdigheder, vil der herefter kunne ydes støtte til køb af udstyr, der gør det muligt for udlændingen at benytte disse i hjemlandet. Det vil i nogle situationer være hensigtsmæssigt at yde støtten nogen tid inden, repatrieringen skal finde sted.

Hjælp til køb og transport af erhvervsudstyr vil tillige kunne ydes i tilknytning til projekter efter repatrieringslovens § 11.

6.6.2. Erhvervsudstyr til fremstilling af varer eller tjenesteydelser

At der skal være tale om erhvervsudstyr indebærer, at udstyret skal være egnet til anvendelse ved fremstilling af varer eller tjenesteydelser som - typisk mod betaling - kan komme en bredere kreds af personer til gode. Udstyr, der alene er egnet til privat anvendelse i eget hjem (som f.eks. opvaskemaskine og vaskemaskine), er derfor ikke omfattet af bestemmelsen. Dyr såsom køer og høns kan tillige betragtes som erhvervsudstyr, da disse dyr kan anvendes til at fremstille varer, som kan komme en bredere kreds af personer til gode.

6.6.3. Egnet til at fremme udlændinges beskæftigelsesmuligheder

Udstyret vil være egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder, hvis der foreligger en vis sandsynlighed for, at udlændingen vil kunne anvende udstyret erhvervsmæssigt. Der er ikke noget krav om, at udlændingen tidligere har beskæftiget sig med det pågældende arbejdsområde, eller at udlændingen skal være i besiddelse af en særlig uddannelse. Sådanne forhold kan imidlertid styrke sandsynligheden for, at udlændingen kan anvende udstyret erhvervsmæssigt.

6.6.4. Egnet til at fremme genopbygningen af hjemlandet

Kravet om, at udstyret skal kunne anvendes til genopbygning af hjemlandet indebærer, at udstyret skal kunne anvendes til fremstilling af produkter eller tjenesteydelser, som har karakter af nødvendighed for samfundsøkonomien. Vurderingen heraf må til en vis grad afhænge af hjemlandets forhold. Udstyr til fremstilling af luksusprægede varer som smykker, hobbyudstyr m.v. falder uden for bestemmelsens anvendelsesområde. Derimod kan der ikke indlægges et krav om, at det pågældende erhvervsudstyr i sig selv skal være af afgørende betydning for genopbygningen af hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Der kan ikke gives afslag på en ansøgning under hensyn til, at udstyr af den pågældende art sædvanligvis stilles til rådighed af en arbejdsgiver, idet det afgørende er, om der konkret er grundlag for at antage, at udlændingen vil anvende erhvervsudstyret.

6.6.5. Indkøb af udstyret i Danmark eller et andet sted

Kommunalbestyrelsen kan enten selv indkøbe det pågældende udstyr eller betinge støtten af, at der forelægges fornøden dokumentation for indkøbet. Udstyret kan købes i Danmark eller et andet sted, herunder i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Der er imidlertid ikke mulighed for at forudbetale støtten kontant til udlændingen. Hjælpen til erhvervsudstyr kan ikke sættes til et mindre beløb under henvisning til, at omkostningsniveauet i det pågældende land er lavere end i andre lande.

Kommunalbestyrelsen kan tillægge omkostningsniveauet for transporten vægt i forbindelse med behandlingen af ansøgninger om køb og transport af erhvervsudstyr. Hvis omkostningerne for transport af bestemt udstyr vil være uforholdsmæssigt høje, kan kommunalbestyrelsen nægte at yde hjælpen til køb og transport af udstyret. Det skal imidlertid i denne forbindelse undersøges, om der er mulighed for at indkøbe udstyret i hjemlandet mod fornøden dokumentation.

6.6.6. Tilbagebetaling

Erhvervsudstyret er beregnet på anvendelse i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, og støtten vil derfor kunne kræves tilbagebetalt, hvis udstyret ikke anvendes i tilknytning til reparation, jf. repatrieringslovens § 9.

6.7. Sygeforsikring

Der kan i medfør af repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 6, ydes støtte til udgifter til sygeforsikring i ét år i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvis der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring. Det er forudsat, at forsikringen så vidt muligt tegnes gennem en international organisation. Hvis der i hjemlandet eller det tidligere opholdsland findes et offentligt sygesikringsystem, kan der ikke ydes hjælp til sygeforsikring. Dette gælder f.eks. Bosnien-Hercegovina.

Vurderingen af, om der skal tegnes en særlig sygeforsikring, afhænger af prisen på den pågældende forsikring sammenholdt med det eksisterende sundhedssystem i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. I visse tilfælde må ansøgningen om hjælp til sygeforsikring afslås på grund af eksempelvis omkostningsniveauet.

Sygeforsikringen må ikke stille udlændingen bedre end i Danmark og må ikke indeholde kontante udbetalinger, eksempelvis ved invaliditet m.v. Sygeforsikringen skal endvidere alene dække nødvendig behandling. Udlændingen kan eventuelt selv indhente tilbud om sygeforsikring fra sit hjemland eller tidligere opholdsland.

Hvis sygeforsikring ikke eller kun vanskeligt kan tegnes i den pågældende udlændings hjemland eller tidligere opholdsland, kan kommunalbestyrelsen i stedet beslutte at udbetale op til 5.860 kr. (2010-niveau) med henblik på, at udlændingen enten selv kan tegne en sygeforsikring eller anvende beløbet til at dække udgifter til behandling, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 4. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales beløbet først efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge kan beløbet udbetales 12 måneder efter udrejsen fra Danmark.

6.8. Medbragt lægeordineret medicin

Der kan i medfør af lovens § 7, stk. 2, nr. 7, dækkes udgifter til nødvendig lægeordineret medicin til højst et års forbrug. Medicinen forudsættes så vidt muligt indkøbt i Danmark inden udrejsen til hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Hvis medicinen har begrænset holdbarhed, kan udgifterne til indkøb af medicinen i hjemlandet dog dækkes ved forudbetaling. Det er en betingelse for at dække udgifter til nødvendig lægeordineret medicin, at udlændingen ved en lægeerklæring dokumenterer at have behov for medicinen i den pågældende periode.

6.9. Medbragt nødvendige personlige hjælpemidler

Efter repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 8, kan der ydes støtte til udgifter til medbragte nødvendige personlige hjælpemidler til højst et års forbrug eller andre hjælpemidler. Der kan dog højst ydes støtte til udgifter, der beløber sig til op til 5.745 kr. (2010-niveau). Der kan endvidere ydes støtte til udgifter til nødvendige vaccinationer i Danmark.

Det er en betingelse for at dække udgifter til medbragte nødvendige personlige hjælpemidler, at udlændingen dokumenterer at have behov for hjælpemidlerne i den pågældende periode.

7. Betaling af boligudgifter ved forberedt repatriering

Efter repatrieringslovens § 8 kan kommunalbestyrelsen efter ansøgning i ganske særlige tilfælde yde hjælp til betaling af boligudgifter for en familie, hvor et familiemedlem repatrierer forud for resten af familien. Hjælp til boligudgifter ydes i maksimalt 12 måneder. Bestemmelsens formål er at lette den forberedte repatriering, hvor et familiemedlem repatrierer forud for resten af familien med henblik på at forberede familiens tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Det familiemedlem, der er repatrieret på forhånd, vil dermed have mulighed for at finde en bopæl og et forsørgelsesgrundlag forud for den resterende families tilbagevenden. En forberedt repatriering vil stille den tilbageværende familie dårligt, hvis de ikke længere har mulighed for at blive i samme bolig, fordi udgifterne hertil er for store i forhold til det formidskede rådighedsbeløb, der følger af, at det repatrierede familiemedlem ikke længere kan bidrage til familiens økonomi.

Det er en betingelse for at yde hjælp, at den økonomiske situation for den del af familien, der stadig er i Danmark, er blevet væsentlig forringet som følge af det pågældende familiemedlems udrejse, og at familien af den grund ikke kan betale udgifterne til boligen.

Forud for udbetaling af støtte til boligudgifter skal kommunalbestyrelsen foretage en samlet konkret vurdering af familiens behov under hensyn til rådighedsbeløb og boligforhold. Der skal i den forbindelse tages udgangspunkt i, hvor meget hjælp familien har behov for at modtage for at kunne betale boligudgifterne og dermed blive boende i boligen. Hjælpen kan ikke overstige det indtægtstab, familien har haft som følge af familiemedlemmets tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

8. Tilbagebetaling af hjælp til repatriering

Efter repatrieringslovens § 9 kan kommunalbestyrelsen træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, hvis særlige omstændigheder taler herfor. Da formålet med bestemmelsen er at sikre, at hjælpen til repatriering anvendes efter hensigten, vil hjælpen navnlig kunne kræves tilbagebetalt i tilfælde, hvor det på baggrund af konkrete omstændigheder må lægges til grund, at det egentlige formål med at søge hjælp til repatriering ikke har været at tage permanent bopæl i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Anvendelse af bestemmelsen bør derfor normalt overvejes, hvis en udlænding har anvendt fortrydelsesretten efter udlændingelovens § 17 a efter kort tid, og der ikke har været gjort et seriøst forsøg på repatriering, samt hvis der til brug for behandlingen af ansøgningen om hjælp til repatriering er afgivet urigtige eller vildledende oplysninger, som har haft betydning for kommunalbestyrelsens afgørelse. Hjælpen bør endvidere i almindelighed kræves tilbagebetalt, hvis der slet ikke er gjort et forsøg på repatriering.

Al hjælp til repatriering efter repatrieringslovens §§ 7 og 8 kan kræves tilbagebetalt efter § 9. Der er derimod ikke efter repatrieringslovens § 9 mulighed for at kræve tilbagebetaling af reintegrationsbistand, jf. repatrieringslovens § 10.

Bestemmelsen henviser til § 95 i lov om aktiv socialpolitik, hvilket blandt andet indebærer, at kommunalbestyrelsen skal gennemføre tilbagebetalingskravet ved en betalingsordning, som fastsættes under hensyn til, hvad udlændingen kan betale uden at komme til at mangle det nødvendige til sit eget eller familiens underhold. Hvis en betalingsordning ikke overholdes, og udlændingen har betalingsevne, kan kommunalbestyrelsen inddrive gælden efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter. Tilbagebetalingskravet bortfalder, når der er gået tre år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

9. Unddragelse af strafforfølgning eller straffuldbyrdelse

Efter repatrieringslovens § 9 a kan hjælp til repatriering ikke ydes til en udlænding, som bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet. Det omfatter tilfælde, hvor den pågældende er varetægtsfængslet, hvor politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling, eller hvor der foreligger en kendelse om varetægtsfængsling, jf. stk. 1, samt tilfælde, hvor den pågældende udlænding er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, jf. stk. 2.

Bestemmelsen omfatter såvel hjælp til repatriering, der udbetales i forbindelse med udlændingens tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, som hjælp til repatriering, der udbetales efter udlændingens tilbagevenden.

Det er en betingelse for kommunalbestyrelsens afgørelse om, at repatrieringshjælp ikke kan udbetales, at udlændingen bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet. Heri ligger, at udlændingen er bekendt med, at politiet eftersøger den pågældende. Dette vil f.eks. være opfyldt, hvor den pågældende flygter til udlandet eller går under jorden. Derudover vil kravet være opfyldt i de situationer, hvor den pågældende efter at være blevet bekendt med, at politiet eftersøger vedkommende, undlader at rette henvendelse til politiet. Det kan være i situationer, hvor udlændingen - efter at være gået under jorden eller rejst ud af Danmark - bliver underrettet om, at den pågældende er eftersøgt af politiet.

Kommunalbestyrelsens skal træffe afgørelse om, at hjælp til repatriering ikke kan udbetales, når kommunalbestyrelsen får kendskab til, at udlændingen bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet.

Med henblik på at sikre, at kommunalbestyrelsen får kendskab til, at en udlænding unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet, har politiet og kriminalforsorgen pligt til at underrette kommunalbestyrelsen herom, såfremt politiet eller kriminalforsorgen får formodning om, at udlændingen har ansøgt om eller modtager hjælp til repatriering, jf. § 9 a, stk. 3.

Modtager kommunalbestyrelsen fra anden side oplysning om, at en udlænding, der har ansøgt om eller modtager hjælp til repatriering, bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet, skal kommunalbestyrelsen efter omstændighederne nærmere undersøge rigtigheden heraf, herunder eventuelt ved at rette henvendelse til politiet eller kriminalforsorgen. Såfremt det kan bekræftes, at udlændingen bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at hjælp til repatriering ikke kan udbetales, jf. repatrieringslovens § 9 a, stk. 1 og 2.

Efter repatrieringslovens § 7, stk. 5, kan en udlænding kun modtage hjælp til repatriering én gang. Bestemmelsen indebærer bl.a., at en udlænding, der efter at have modtaget hjælp til repatriering vender tilbage til Danmark med henblik på gennemførelse af strafforfølgning eller fuldbyrdelse af straf, ikke på ny kan modtage hjælp til repatriering.

Efter § 9 a, stk. 4, kan kommunalbestyrelsen efter anmodning træffe afgørelse om, at hjælp til repatriering, der endnu ikke er udbetalt, kan udbetales, når udlændingen ikke længere unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse. Det er en forudsætning, at betingelserne for udbetaling af hjælp til repatriering efter § 7, stk. 1, 6 og 7, i øvrigt er opfyldt, herunder at udlændingen på ny vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varigt ophold.

Bestemmelsen tager særligt sigte på de tilfælde, hvor en udlænding som led i repatriering var vendt tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, men hvor anden del af hjælp til etablering eller eventuel hjælp til behandling eller til en af udlændingen tegnet sygeforsikring endnu ikke var udbetalt, da udlændingen unddrog sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse. Herved sikres, at en udlænding, der efter kommunalbestyrelsens afgørelse om ophør af udbetaling af hjælp til repatriering møder op til strafforfølgning, men hvor strafforfølgningen ikke fører til idømmelse af frihedsstraf, på ny kan vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland og modtage den del af repatrieringshjælpen, der endnu ikke er udbetalt, i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens tidligere afgørelse herom. Bestemmelsen har endvidere til formål at sikre, at en udlænding efter afsoning af den straf, som udlændingen unddrog sig, på ny kan vende tilbage til det pågældende land og modtage den endnu ikke udbetalte del af repatrieringshjælpen.

10. Reintegrationsbistand

10.1. Almindelig reintegrationsbistand

Repatrieringsloven indeholder mulighed for, at visse grupper af ældre udlændinge, der er omfattet af repatrieringslovens § 3, stk. 1 eller 7, kan modtage reintegrationsbistand, der er en løbende, pensionslignende månedlig ydelse. Formålet med bestemmelsen er at give ældre og/eller uarbejdsdygtige udlændinge, der ønsker at vende permanent tilbage til deres hjemland eller tidligere opholdsland, men som ikke har mulighed herfor på grund af manglende forsør-

gelsesgrundlag, et økonomisk grundlag for at repatriere. Det er derfor en betingelse for at yde reintegrationsbistand, at udlændingen ikke selv har midler, som kan dække behovet for reintegrationsbistand.

Reintegrationsbistand udbetales som udgangspunkt som en løbende, månedlig ydelse i fem år, jf. § 10, stk. 1. Efter stk. 2 kan en udlænding dog i stedet, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse efter stk. 1, anmode om at modtage livslang, månedlig ydelse på 80 pct. af reintegrationsbistanden efter stk. 1. Anmodningen herom er uigenkaldelig.

Det er en betingelse for at yde reintegrationsbistand, at udlændingen ønsker at vende tilbage til sit hjemland eller tidligere opholdsland med henblik på at tage permanent bopæl, jf. repatrieringslovens § 2. Det følger heraf, at den pågældende udlænding på tidspunktet for ansøgningen om reintegrationsbistand skal have bopæl i Danmark. Der kan således ikke ydes reintegrationsbistand, hvis repatriering er foregået, og udlændingen først efter at have opgivet sin bopæl i Danmark indgiver ansøgning om reintegrationsbistand.

10.1.1. Udlændingens egne midler

Betingelsen i § 10, stk. 1, nr. 1, om, at udlændingen ikke selv har midler, som kan dække behovet for reintegrationsbistand, er nærmere beskrevet i bekendtgørelse om betingelserne for og fremgangsmåden ved udbetaling af reintegrationsbistand. Efter bekendtgørelsens § 4, stk. 1, skal der ved vurderingen af, om en udlænding selv har midler, som kan dække behovet for reintegrationsbistand, jf. repatrieringslovens § 10, stk. 1, nr. 1, både tages hensyn til formue og løbende indtægter. Der ses bort fra formue på halvdelen af det beløb, som udlændingen ville kunne modtage i reintegrationsbistand i fem år, jf. stk. 3. Hvis udlændingens formue overstiger dette beløb, kan der ikke ydes reintegrationsbistand. Ved beregningen af det beløb, den pågældende udlænding vil kunne modtage i reintegrationsbistand, medtages reintegrationsbistand, der ydes efter repatrieringslovens § 10, stk. 1, samt supplerende reintegrationsbistand, der ydes efter repatrieringslovens § 10, stk. 3, såfremt den pågældende udlænding er berettiget dertil. For en udlænding, der ville kunne modtage 2.500 kr. om måneden i reintegrationsbistand og 1.000 kr. i supplerende reintegrationsbistand, vil der således skulle ses bort fra en formue på 105.000 kr.

Der skal endvidere, jf. stk. 4, ses bort fra den del af en formue, der er nødvendig for at kunne bevare eller opnå en nødvendig boligstandard, eller som bør bevares af hensyn til udlændingens eller familiens erhvervs- og uddannelsesmuligheder, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 3. Der skal herudover ses bort fra erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade efter lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, lov om erstatningsansvar eller lov om forsikring som følge af arbejdsskader. Der skal tillige ses bort fra visse former for formålsbestemt formue, eksempelvis formue som følge af udbetaling af godtgørelse for varigt mén og ikke-økonomisk skade samt ydelser for godkendte sociale fonde, stiftelser, foreninger m.v., der er fritaget for beskatning, jf. ligningslovens § 7, nr. 22, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 5. Ved vurderingen af udlændingens midler skal der tillige ses bort fra løbende indtægter på op til det beløb, som den pågældende vil kunne modtage i reintegrationsbistand om måneden, jf. stk. 6. For ægtefæller skal vurderingen foretages på baggrund af ægtefællernes samlede økonomiske forhold, jf. stk. 7.

Der er således tale om en anden vurdering end den, der skal foretages i forhold til hjælp til repatriering, jf. ovenfor afsnit 6.1.1. Det forhold, at en udlænding f.eks. har fået nedsat hjælp til repatriering på grund af egne midler, er således ikke i sig selv ensbetydende med, at udlændingen ikke kan modtage reintegrationsbistand.

Ovenstående indebærer, at der skal ydes reintegrationsbistand, selvom en udlænding har mid-

ler - formue såvel som løbende indtægter - der delvist kan dække behovet for reintegrationsbistand. Bistanden kan ikke efterfølgende nedsættes, selvom udlændingen får løbende indtægter, der delvist kan dække behovet for reintegrationsbistand. Hvis udlændingen derimod kommer i besiddelse af midler, der fuldt ud kan dække behovet for reintegrationsbistand, ophører udbetalingen af denne. Betalingen af reintegrationsbistand ophører tillige, hvis udlændingen dør eller flytter til et andet land end til land, som udlændingen i sin tid repatrierede til.

10.1.2. Udlændingen har haft opholdstilladelse i mindst fem år

Det er efter lovens § 10, stk. 1, nr. 3, en betingelse for at få reintegrationsbistand, at udlændingen har haft opholdstilladelse i Danmark i mindst fem år.

10.1.3. Personkredsen

Efter repatrieringslovens § 10, stk. 1, nr. 4, kan reintegrationsbistand ydes til en udlænding, der på tidspunktet for repatrieringen er fyldt 55 år, eller som opfylder betingelserne for at modtage førtidspension, uanset den pågældendes alder. Det er i den forbindelse ikke en betingelse, at den pågældende udlænding rent faktisk har fået tilkendt pension. Endelig kan en udlænding, der er fyldt 50 år og som på grund af sin helbredstilstand eller lignende forhold må antages ikke at kunne skaffe sig et forsørgelsesgrundlag i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, modtage reintegrationsbistand. Ved vurderingen af sidstnævnte gruppe skal kommunalbestyrelsen tage udgangspunkt i lægelige oplysninger om den pågældende sammenholdt med oplysninger om forløbet af de aktiviteter m.v., som den pågældende måtte have fulgt i medfør af lovgivningen.

Det er ikke - som for udbetaling af hjælp til repatriering efter lovens § 7, stk. 6, - en betingelse for familiesammenførte udlændinge, at den pågældende vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem udlændingen har den familiemæssige tilknytning, som har dannet grundlag for opholdstilladelsen.

10.2. Supplerende reintegrationsbistand for visse udlændinge

Efter repatrieringslovens § 10, stk. 3, kan en udlænding, der er omfattet af lovens § 3, stk. 1 eller 7, modtage en supplerende reintegrationsbistand på 1.000 kr. pr. måned i fem år, hvis udlændingen er berettiget til at modtage reintegrationsbistand og er meddelt opholdstilladelse her i landet før den 1. juli 2002.

I stedet for en løbende, månedlig ydelse i fem år kan udlændingen anmode om at modtage en løbende, månedlig livslang ydelse på 800 kr.

Anmodningen herom skal fremsættes efter samme praksis som anmodninger efter den gældende bestemmelse i § 10, stk. 2. Den enkelte udlænding skal således fremsætte sin anmodning, inden der træffes afgørelse i sagen, og anmodningen kan ikke efterfølgende tilbagekaldes.

Kommunalbestyrelsen har pligt til at vejlede udlændingen om muligheden for - i stedet for den femårige ydelse - at modtage en livslang ydelse samt om konsekvenserne af det foretagne valg.

Bestemmelsen har til formål at give ældre udlændinge, der har boet her i landet i en årrække, bedre mulighed for på ny at bosætte sig i deres hjemland eller tidligere opholdsland.

Det er som nævnt en betingelse for at modtage den supplerende reintegrationsbistand, at den pågældende udlænding er omfattet af lovens § 3, stk. 1, jf. stk. 2-4, eller at ministeren for flygtninge, indvandrere og integration træffer beslutning om at anse den pågældende for omfattet af loven, jf. § 3, stk. 7.

Det er endvidere en betingelse, at den pågældende er berettiget til reintegrationsbistand efter § 10, stk. 1.

Det er endelig en betingelse, at den pågældende udlænding er meddelt opholdstilladelse her i landet før den 1. juli 2002.

Ordningen gælder indtil videre ved repatriering i perioden 2010-2013.

10.2.1. Supplement til pension

En udlænding, der repatrierer, kan i visse tilfælde være berettiget til at medtage sin folke- eller førtidspension til hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Reintegrationsbistanden udgør i et sådant tilfælde et supplement til muligheden for at medtage pension ved repatriering, idet pensionen i medfør af lovens § 10, stk. 4, fradrages i reintegrationsbistanden. Hvis en udlænding medtager folke- eller førtidspension, og det beløb, der kan medtages efter skat, er mindre end reintegrationsbistanden for det pågældende land, udgør reintegrationsbistanden forskellen mellem pensionen efter skat og reintegrationsbistanden for det pågældende land. Hvis pensionen efter skat er større end reintegrationsbistanden for det pågældende land, kan der ikke ydes reintegrationsbistand til udlændingen.

Eksempel:

Hvis en udlænding efter reglerne om social pension kan medtage 3000 kr. om måneden efter skat til sit hjemland eller tidligere opholdsland, og hvis udlændingen kommer fra et land, hvor reintegrationsbistanden udgør 2.500 kr. om måneden, vil udlændingen således ikke være berettiget til at modtage reintegrationsbistand, idet den medtagne pension overstiger, hvad udlændingen kan modtage i reintegrationsbistand. Hvis den pågældende udlænding derimod kan medtage 1.500 kr. i pension efter skat, vil udlændingen derimod kunne få 1.000 kr. i reintegrationsbistand om måneden (2.500 kr. i reintegrationsbistand fratrukket 1.500 kr. i pension).

Afsnit 11 omhandler muligheden for at medtage pension ved repatriering.

10.2.2. Reintegrationsbistandens størrelse

Reintegrationsbistandens størrelse skal efter § 10, stk. 6, fastsættes i forhold til leveomkostningerne i de enkelte lande og på grundlag af en vurdering af mulighederne for en vellykket repatriering. Reintegrationsbistanden skal have en sådan størrelse, at bistanden under hensyn til leveomkostningerne i de enkelte lande giver en levelfod, der nogenlunde svarer til den levelfod, der opnås ved folkepensionens grundbeløb her i landet, samt at repatrierede udlændinge kan opnå og opretholde en rimelig levestandard.

Landene er opdelt i to grupper, hvor den månedlige reintegrationsbistand for landegruppe 1 udgør 2.500 kr., mens bistanden for landegruppe 2 udgør 4.500 kr. Landegruppeinddelingen og taksterne for reintegrationsbistand fremgår af bekendtgørelse om reintegrationsbistandens størrelse (bilag 3). Bekendtgørelsen opdateres med løbende mellemrum, når der vurderes at være behov for ændringer i landegrupperne og/eller beløbenes størrelse.

10.2.3. Administrationen af reintegrationsbistand

Det er kommunalbestyrelsens ansvar at behandle ansøgninger om reintegrationsbistand. Kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse undersøge, om den pågældende udlænding har mulighed for at medtage pension i medfør af lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. eller i medfør af bilaterale aftaler om social sikring mellem Danmark og udlændingens hjemland eller tidligere opholdsland.

Pensionsstyrelsen varetager administrationen af udbetalingen af reintegrationsbistand og foretager herunder årlig kontrol af, at betingelserne for at yde reintegrationsbistand fortsat er til stede.

10.2.4. Eksempel på beregning af reintegrationsbistand

En udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl) ønsker at vende tilbage til sit hjemland Iran i 2010. Udlændingen er 67 år og modtager fuld folkepension (beregnet ud fra optjeningsreglen i § 9, stk. 1, i lov om social pension). Udlændingen har opholdt sig her i landet i 10 år og har dermed ret til at modtage en delpension på 10/40, dvs. en fjerdedel af pensionens grundbeløb (5.448 kr. om måneden før skat i 2010) ved repatriering (ca. 1.362 kr. før skat). Da udlændingen er fyldt 67 år og har haft opholdstilladelse i Danmark i mere end fem år, opfylder den pågældende samtidig betingelserne for at modtage reintegrationsbistand. Reintegrationsbistanden for Iran udgør 2.500 kr. for reintegrationsbistand i fem år og 2.000 kr. ved reintegrationsbistand som livslang ydelse. Reintegrationsbistanden supplerer muligheden for at modtage pension under repatriering, og optjent pension efter skat skal dermed fradrages i reintegrationsbistanden. En delpension på ca. 1.000 kr. efter skat vil være omfattet af personfradraget, hvis der ikke er yderligere skattepligtige indtægter. Reintegrationsbistanden til den pågældende udlænding vil således udgøre 1.500 kr. i fem år eller - hvis udlændingen ønsker at modtage reintegrationsbistand som livslang ydelse - 1.000 kr.

11. Retten til at modtage pension ved repatriering

I visse tilfælde er det muligt at modtage pension enten helt eller delvis ved tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, jf. lov om social pension § 3 a (bilag 6). Reglerne om udlændinges ret til at modtage pension til udlandet gennemgås nedenfor i korte træk.

Eventuelle spørgsmål om muligheden for at modtage dansk pension til udlandet, herunder spørgsmål i konkrete sager, kan rettes til: Pensionsstyrelsen, Landemærket 11, 1119 København K, tlf. nr. 33 95 50 00, penst@penst.dk, www.penst.dk

11.1. Personkredsen efter lov om social pension

11.1.1. Fravigelse af kravet om dansk indfødsret

Retten til pension er efter lov om social pension § 2, stk. 1, som udgangspunkt betinget af, at modtageren har dansk indfødsret. Efter lov om social pension § 2, stk. 2, nr. 1, gælder dette dog ikke, hvis personen har boet her i landet i mindst 10 år mellem det fyldte 15. og det fyldte 65 år, heraf mindst fem år umiddelbart inden det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes. Efter lov om social pension § 2, stk. 2, nr. 2, gælder kravet om dansk indfødsret heller ikke, såfremt udlændingen har fået opholdstilladelse i Danmark efter §§ 7 og 8 i udlændingeloven (asyl og kvoteflygtninge).

11.1.2. Fravigelse af bopælskravet

Retten til pension er efter hovedreglen i lov om social pension § 3, stk. 1, betinget af, at modtageren har fast bopæl her i landet eller hyre på dansk skib. Dette udgangspunkt kan dog fraviges ved opfyldelse af betingelserne i lov om social pension § 3, stk. 2-4.

I medfør af § 3 a i lov om social pension har flygtninge m.fl. adgang til at modtage en del af den optjente folkepension til hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Efter § 3 a, stk. 1, bevarer udlændinge, som tager bopæl i hjemlandet eller det tidligere opholdsland efter at have fået tillagt folkepension, og som har opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens §§ 7 og 8,

retten til at modtage folkepensionens grundbeløb fastsat på grundlag af bopælstiden her i landet. Tilsvarende ret har udlændinge, som har opholdstilladelse af flygtningelignende grunde, herunder udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b (humanitær opholdstilladelse) samt familiesammenførte udlændinge til flygtninge m.v., jf. nærmere lov om social pension § 3 a, stk. 2.

For så vidt angår de familiesammenførte udlændinge til flygtninge m.v., er retten til at bevare pensionen betinget af, at de pågældende vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem de har den familiemæssige tilknytning, som har dannet grundlag for opholdstilladelsen, jf. lov om social pension § 3 a, stk. 2.

11.2. Pension, der kan medtages

Retten til at medtage pension gælder alene folkepension, der er tillagt, inden den pågældende vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Herudover er det alene pensionens grundbeløb, der kan medtages. Der er ikke adgang til at medtage pensionstillæg eller personligt tillæg til pensionen.

Der er ikke adgang til at medtage førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. Der kan imidlertid være adgang til at medtage førtidspension som følge af bilaterale aftale om social sikring mellem Danmark og udlændingens hjemland eller tidligere opholdsland. Se nærmere nedenfor.

Af den tillagte pension er det kun muligt at medtage den del af grundbeløbet, der efter pensionslovens regler er optjent her i landet. Bopælstid i oprindelseslandet eller i andre lande indgår ikke ved fastsættelsen af den pension, der kan medtages.

Den pensionsydelse, der kan medtages efter lov om social pension § 3 a indtægtsreguleres, hvis pensionisten har indtægter af en vis størrelse ved personligt arbejde, jf. § 27.

11.3. Fortrydelsesretten efter udlændingelovens § 17 a

Benytter en udlænding, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 og 2, sig af sin fortrydelsesret, jf. nedenfor afsnit 13, er vedkommende efter tilbagevenden til Danmark berettiget til at få udbetalt pension på samme grundlag som før repatrieringen, da vedkommende efter udlændingelovens § 17 a bevarer sin opholdstilladelse i Danmark uden tab af status.

11.4. Ophør af retten til at medtage pension

Retten til at modtage pension efter lov om social pension § 3 a, ophører, hvis den pågældende tager ophold i et andet land end det, hvortil repatrieringen er sket.

11.5. Bilaterale aftaler om social sikring

Danmark har med en række lande indgået aftaler om mulighed for at medtage en i Danmark optjent pension ved flytning til disse lande (se bilag 8 for en oversigt over disse lande). Retten til at medtage pension efter lov om social pension § 3 a indskrænker ikke muligheden for at medtage pension efter en sådan aftale. Er en person i henhold til en bilateral aftale berettiget til

at medtage pension (både folke- og førtidspension), kan den pågældende uanset lov om social pension § 3 a benytte sig af denne ret.

Kriterierne for, hvornår man er berettiget til at tage pension med til udlandet varierer fra aftale til aftale, hvorfor der henvises til Pensionsstyrelsen, der kan oplyse nærmere om det konkrete indhold af de enkelte bilaterale aftaler.

12. Ophør af reintegrationsbistand ved unddragelse af strafforfølgning eller straffuldbyrdelse

Efter repatrieringslovens § 10 a, stk. 1 og 2, ophører udbetalingen af reintegrationsbistand, såfremt den pågældende udlænding bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet. Det er en betingelse for kommunalbestyrelsens afgørelse om ophør af reintegrationsbistand, at udlændingen bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet, jf. oven for afsnit 9.

Politiet og kriminalforsorgen har pligt til at underrette Pensionsstyrelsen om, at en udlænding bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, såfremt politiet eller kriminalforsorgen får formodning om, at udlændingen har ansøgt om eller modtager reintegrationsbistand, jf. § 10 a, stk. 3.

Reintegrationsbistand udbetales månedsvis bagud fra den 1. i måneden efter, at en udlænding er repatrieret til sit hjemland eller tidligere opholdsland, jf. herved § 8, stk. 2, i bekendtgørelse om betingelserne for og fremgangsmåden ved udbetaling af reintegrationsbistand.

Efter § 10 a, stk. 4, ophører udbetaling af reintegrationsbistand med virkning fra den måned, hvor Pensionsstyrelsen får kendskab til, at udlændingen unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse. Hvis reintegrationsbistanden er udbetalt eller bogført på modtagerens konto i et pengeinstitut efter det tidspunkt, hvor betingelserne for udbetaling af reintegrationsbistand ikke længere var til stede, skal beløbet kræves tilbagebetalt, jf. § 10 i bekendtgørelsen om betingelserne for og fremgangsmåden ved udbetaling af reintegrationsbistand.

Det er en forudsætning for udbetaling af reintegrationsbistand, at den pågældende udlænding tager varig bopæl i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, jf. repatrieringslovens § 10, stk. 1, nr. 2. Udbetaling af reintegrationsbistand ophører således, hvis udlændingen flytter fra hjemlandet eller det tidligere opholdsland til et andet land, herunder vender tilbage til Danmark med henblik på strafforfølgning eller fuldbyrdelse af straf her i landet.

Efter repatrieringslovens § 10 a, stk. 5, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at udbetaling af reintegrationsbistand kan genoptages, når udlændingen ikke længere unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, såfremt betingelserne for udbetaling af reintegrationsbistand efter § 10 i øvrigt er opfyldt.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at en udlænding, der efter kommunalbestyrelsens afgørelse om ophør af reintegrationsbistand møder op til strafforfølgning, men hvor strafforfølgningen ikke fører til idømmelse af frihedsstraf, kan vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland og modtage reintegrationsbistand i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens tidligere afgørelse herom. Bestemmelsen har endvidere til formål at sikre, at en udlænding efter afsoning af den straf, som udlændingen unddrog sig, kan vende tilbage til det pågældende land og modtage reintegrationsbistand.

Kommunalbestyrelsen kan endvidere efter § 10 a, stk. 6, træffe afgørelse om, at reintegrationsbistand, der ikke er udbetalt, jf. § 10 a, stk. 1, kan efterbetales, hvis strafforfølgning ikke fører til domsfældelse. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en udlænding, der møder op til strafforfølgning, uden at denne fører til domsfældelse, kan få efterbetalt den ophørte reintegrationsbistand.

Det er en forudsætning for efterbetaling af reintegrationsbistanden, at udlændingen vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland og fortsat opfylder de øvrige betingelser for at modtage reintegrationsbistand, jf. repatrieringslovens § 10.

13. Muligheden for ansættelse ved projekter

Efter repatrieringslovens § 11 er der mulighed for i visse tilfælde at tilbyde en udlænding, der er omfattet af repatrieringslovens § 3, stk. 1 eller 7, arbejde ved et bistands-, reintegrations- eller genopbygningsprojekt eller lignende i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Den danske regering og danske private hjælpeorganisationer har iværksat udviklingsprojekter i en række lande. Ved nogle af disse projekter vil der - under iagttagelse af de normale krav og procedurer for forberedelse og gennemførelse af sådanne projekter - i visse tilfælde være mulighed for at ansætte velkvalificerede udlændinge som led i de pågældendes repatriering. Der vil efter omstændighederne være mulighed for at tilbyde arbejde ved både danske og andre bistands- og udviklingsprojekter, herunder projekter ledet af internationale organisationer som eksempelvis FN's Flygtningehøjkommissariat (UNHCR) og International Organisation for Migration (IOM). Det vil navnlig kunne være projekter, der iværksættes i et område ved hjælp af lokal arbejdskraft, hvorefter udlændinge, der ønsker at repatriere, vil kunne knyttes til projekterne. Der kan kun tilbydes arbejde ved projekter i udlændingens hjemland eller tidligere opholdsland.

Muligheden for ansættelse på projekter er et supplement til repatrieringshjælp efter lovens § 7 og træder således ikke i stedet for hjælp til etablering. Udlændingens familie vil desuden have mulighed for at modtage hjælp til boligudgifter efter lovens § 8, hvis udlændingens projektansættelse benyttes som en lejlighed til at forberede repatrieringen for den øvrige familie.

Ansættelse ved sådanne projekter vil ske på lokale vilkår.

Ved etablering af projekter i udlandet giver Udenrigsministeriet Integrationsministeriet eller den myndighed, organisation eller forening, som Integrationsministeriet har overladt rådgivningsopgaven til (det vil sige for tiden Dansk Flygtningehjælp), besked herom. Eventuelle oplysninger om muligheden for projektansættelse kan fås ved henvendelse til dansk Flygtningehjælp.

14. Klage

Kommunalbestyrelsens afgørelser efter repatrieringsloven kan indbringes for De Sociale Nævn. Reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven) finder anvendelse ved eventuel klage. Det medfører bl.a., at kun den person, en afgørelse vedrører, kan klage over afgørelsen, jf. retssikkerhedslovens § 60, stk. 2. En klage skal tillige normalt indgives inden fire uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen, jf. § 67, stk. 1. Det Sociale Nævns afgørelser kan som udgangspunkt ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Ankestyrelsen kan dog optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen

skønner, at sagen har principiel eller generel betydning. Klagereglerne på det sociale område er nærmere beskrevet i Indenrigs- og Socialministeriets vejledning nr. 73 af 6. oktober 2006 om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Pensionsstyrelsens afgørelser efter repatrieringsloven kan indbringes for Ankestyrelsen, jf. repatrieringslovens § 12.

15. Fortrydelsesret

Det fremgår af udlændingelovens § 17, stk. 1, at en opholdstilladelse bortfalder, når en udlænding opgiver sin bopæl i Danmark.

En opholdstilladelse bortfalder endvidere, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end seks på hinanden følgende måneder. Er udlændingen meddelt opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold, og har udlændingen lovligt boet mere end to år her i landet, bortfalder opholdstilladelsen dog først, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder.

Det gælder dog ikke, hvis udlændingen er vendt tilbage som led i repatriering.

Efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1, bortfalder en opholdstilladelse - uanset udgangspunktet i § 17 - således først, når en udlænding, der med henblik på at tage varigt ophold vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland (repatriering), har opholdt sig uden for Danmark i mere end 12 på hinanden følgende måneder og har opholdstilladelse efter

- 1) §§ 7 eller 8,
- 2) § 9 b,
- 3) § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter § 9 b,
- 4) § 9 c, når tilladelsen er meddelt en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7,
- 5) § 9 e, når tilladelsen er meddelt tidsubegrænset,
- 6) § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person omfattet af nr. 1-5, jf. dog stk. 3, eller
- 7) et andet grundlag end nævnt i nr. 1-6, hvis det bestemmes efter ansøgning.

Efter § 17 a, stk. 2, kan udlænding, der er omfattet af stk. 1, endvidere ansøge om, at opholdstilladelsen først skal anses for bortfaldet, når der er forløbet yderligere 12 måneder efter den i stk. 1 nævnte periode. Ansøgningen skal imødekommes, hvis den pågældende udlænding angiver en rimelig begrundelse for at udskyde endelig stillingtagen til spørgsmålet om fortrydelse eller en rimelig begrundelse for, at den pågældende først vender tilbage til Danmark senere end 12 måneder efter repatrieringen. Der kan gives afslag på ansøgningen, hvis den ikke efter en konkret individuel vurdering er rimeligt begrundet. En ansøgning om, at opholdstilladelsen ikke skal anses som bortfaldet, indgives til Udlændingesservice.

Det fremgår desuden af § 17 a, stk. 3, at stk. 1 og 2 kun finder anvendelse for en udlænding, der er omfattet af stk. 1, nr. 6 (familiesammenførte til flygtninge m.v.), hvis udlændingen vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem udlændingen har den familiemæssige tilknytning, der har dannet grundlag for opholdstilladelsen (referencen). En familiesammenført udlænding til en flygtning m.v., der repatrierer til sit hjemland eller tidligere opholdsland uden referencen, har således ikke fortrydelsesret efter bestemmelsen.

I tilfælde af forskudt repatriering, hvor et ægtepar har truffet beslutning om repatriering, men hvor den ene ægtefælle repatrierer forud for den anden ægtefælle med henblik på at forberede en tilbagevenden for resten af familien, jf. afsnit 7, vil der ikke i alle tilfælde være fortrydelsesret. Hvis referencen repatrierer forud for den familiesammenførte ægtefælle, vil referencen og dermed også den familiesammenførte have fortrydelsesret efter § 17 a. Hvis den familiesammenførte ægtefælle derimod repatrierer forud for referencen, vil der kun være en fortrydelsesret, hvis referencen efterfølgende repatrierer og ægteparret herefter fortryder repatrieringen og vender tilbage samlet. Fortrydelsesretten regnes i dette tilfælde for begge ægtefællers vedkommende fra udrejsetidspunktet. Hvis den familiesammenførte ægtefælle derimod ønsker at vende tilbage til Danmark før referencen har repatrieret, vil den pågældende ikke have fortrydelsesret, idet det som nævnt er en betingelse for at familiesammenførte til flygtninge m.v. har fortrydelsesret efter § 17 a, at de repatrierer sammen med den person, der har dannet grundlag for opholdstilladelsen. Den familiesammenførte ægtefælle må i denne situation henvises til på ny at ansøge om familiesammenføring med referencen.

Fortrydelsesretten i udlændingelovens § 17 a, stk. 1, gælder som nævnt alene for gruppen af flygtninge m.v. samt for familiesammenførte til flygtninge m.v. Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 e har - hvis opholdstilladelsen er meddelt tidsbegrænset - fortrydelsesret i tre måneder, jf. udlændingelovens § 17 a, stk. 4.

Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, som følge af udsendelsehindringer, er også omfattet af fortrydelsesretten. For så vidt angår de udlændinge, der har midlertidig opholdstilladelse efter denne bestemmelse gælder det imidlertid, at opholdskommunen skal kontakte udlændingemyndighederne i tilfælde af ansøgninger om hjælp til repatriering. Udlændingemyndighederne tager efterfølgende stilling til, om opholdstilladelsen eventuelt skal inddrages.

En udlænding kan kun benytte muligheden for at bevare sin opholdstilladelse i Danmark én gang.

Hvis en udlænding fortryder repatrieringen og vender tilbage til Danmark kort tid efter udreisen til hjemlandet, kan der være anledning til at vurdere, om hjælpen til repatriering skal tilbagebetales, jf. repatrieringslovens § 9. Der henvises i denne forbindelse til afsnit 8.

Endvidere vil det være hensigtsmæssigt, at udlændinge, der har fortrudt repatrieringen, henvender sig til Dansk Flygtningehjælp, der herved kan forbedre den fremtidige rådgivning af udlændinge, som ønsker at repatriere. Henvendelsen kan eventuelt ske gennem kommunen.

Fortrydelsesretten indebærer, at udlændingen bevarer sin opholdstilladelse i Danmark. Er opholdstilladelsen udløbet i den periode, hvor den pågældende har opholdt sig uden for Danmark, vil en fornyet opholdstilladelse blive udstedt. Tidsbegrænset opholdstilladelse vil efter de nærmere regler i udlændingelovens § 11, stk. 3, kunne opnås, når den samlede udstrækning af udlændingens ophold i Danmark før repatrieringen og udlændingens ophold i Danmark efter tilbagevenden hertil er syv år, og når de øvrige betingelser herfor er opfyldt.¹ Tilsvarende gælder for så vidt angår de tidsmæssige betingelser for at opnå dansk statsborgerskab.

Hvis en udlænding, der på tidspunktet for repatrieringen var omfattet af integrationsloven, benytter sin fortrydelsesret og vender tilbage til Danmark, vil den pågældende blive stillet som

¹ Forslag nr. L 188 til lov om ændring af udlændingeloven (Skærpede udvisningsregler, samkøring af registre med henblik på styrket kontrol, reform af reglerne om tidsbegrænset opholdstilladelse, inddragelse af studieopholdstilladelse ved ulovligt arbejde, skærpede regler om indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter indrejse her i landet og opsættende virkning m.v.), som blev fremsat af integrationsministeren den 26. marts 2010, indeholder bl.a. forslag om en reform af reglerne om meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse.

om, repatrieringen ikke havde fundet sted. Det indebærer bl.a., at udlændingen som udgangspunkt skal tage ophold i den kommune, hvor den pågældende var boligplaceret ved repatrieringen, og at introduktionsprogrammet skal genoptages med de justeringer, der måtte være nødvendige som følge af repatrieringsforsøget. Udlændinge, der vender tilbage til Danmark efter et repatrieringsforsøg, skal henvende sig i den kommune, som de udrejste fra.

16. Refusion og skattebetingelser

Kommunernes udgifter til hjælp til repatriering efter § 7, hjælp til boligudgifter efter § 8 og reintegrationsbistand efter § 10 refunderes fuldt ud af staten, jf. repatrieringslovens § 13, stk. 1. De nærmere regler fremgår af Indenrigs- og Socialministeriets bekendtgørelse nr. 1305 af 15. december 2009 om statsrefusion og tilskud, samt regnskabsaflæggelse og revision på Indenrigs- og Socialministeriets, Beskæftigelsesministeriets og Ministeriet for Flytninge, Indvandrere og Integrations ressortområder.

Økonomiske ydelser efter repatrieringsloven medregnes ikke i den skattepligtige indkomst i Danmark, jf. ligningslovens § 7, nr. 9.

17. Modregning af gæld til det offentlige.

Hvis en borger har gæld til f.eks. en kommune, vil kommunen i visse tilfælde have adgang til at modregne den udestående fordring i andre offentlige ydelser til den pågældende borger. Det betyder, at hvis en borger har et tilgodehavende hos kommunen, men samtidig skylder kommunen penge, kan der ske modregning af skylden med det tilgodehavende beløb.

17.1. Generelt om adgangen til at foretage modregning

Modregning er som udgangspunkt ulovbestemt og sker i overensstemmelse med dansk rets almindelige modregningsregler, der hviler på retspraksis og sædvane, og som giver en vid adgang til modregning. Der findes dog enkelte regler i særlovgivningen om modregning, f.eks. indeholder lov om børnefamilieydelse en bestemmelse om, at ydelsen som hovedregel ikke kan gøres til genstand for retsforfølgning (jf. § 11, stk. 1), dog med den modifikation, at der i op til halvdelen af børnefamilieydelsen eventuelt kan modregnes restancer vedrørende betaling for klub- og dagtilbud, jf. bestemmelsens stk. 2.

Der findes to hovedformer for modregning. Det drejer sig om aftalt og tvungen modregning. Modregning kan således enten ske ved, at de to parter, der har krav mod hinanden, aftaler, at disse krav udlignes ved modregning. Derudover kan der i visse tilfælde ske tvungen modregning. Det er i den forbindelse en betingelse, at kravene er udjævnelige, at kravene er afviklingsmodne, at kravene er gensidige, og at modkravet er retskraftigt.

Modregning kan dog være udelukket, uanset at alle modregningsbetingelser er opfyldt.

Dette kan bl.a. være tilfældet, hvor fordringen på staten har et specielt formål, f.eks. støtte, der ydes til et særligt formål. F.eks. har den daværende Told- og Skattestyrelse afgjort, at modregning er udelukket i arbejdslegater, igangsætningsstipendier, præmieringer, kunsthonorerer og livsvarige ydelser fra Statens Kunstfond, ligesom løntilskud, der kan bevilges arbejdsgivere,

som ansætter ledige personer, ikke kan gøres til genstand for hverken udlæg eller modregning, idet løntilskud har vist sig at have en stor beskæftigelsesfremmende effekt, jf. SKATs afgørelse herom (SKM 2006-302 SKAT).

17.2. Modregning i ydelser efter repatrieringsloven

Støtte til repatriering og reintegrationsbistand ydes med henblik på at gøre det økonomisk muligt for en udlænding at vende permanent tilbage til sit hjemland eller tidligere opholdsland. Støtten har således et helt særligt formål.

Da en vellykket repatriering ofte vil være afhængig af, at støtten efter repatrieringsloven udbetales fuldt ud, vil en eventuel modregning i repatrieringsstøtten kunne medføre, at repatriering må opgives.

Idet den fulde udbetaling af repatrieringsstøtte således må anses som væsentlig for, om repatriering kan gennemføres, kan der ikke foretages modregning i repatrieringsstøtten for eventuel gæld, en udlænding måtte have over for en kommune.

17.3. Klageadgang

Såfremt en kommune alligevel vælger at foretage modregning over for en udlænding, skal der - som ved andre afgørelser - gives såvel en skriftlig begrundelse som en klagevejledning. Desuden skal kommunen inden modregning sker huske at foretage partshøring i sager, hvor udlændingen ikke kan antages at være bekendt med kommunens krav. Partshøring skal desuden foretages i sager, hvor udlændingen bestrider kommunens krav.

Klage over en kommunes modregning i repatrieringsstøtte følger den normale klageadgang efter repatrieringslovens § 12 og kan indbringes for det sociale nævn.

Bilagsoversigt

- Bilag 1. Repatrieringsloven
- Bilag 2. Bekendtgørelse om regulering af beløb efter repatrieringsloven og Kosovonødloven
- Bilag 3. Bekendtgørelse om reintegrationsbistandens størrelse
- Bilag 4. Bekendtgørelse om betingelserne for og fremgangsmåden for udbetaling af reintegrationsbistand
- Bilag 5. Uddrag af udlændingeloven (§§17 og 17 a)
- Bilag 6. Uddrag af lov om social pension
- Bilag 7. Uddrag af lov om aktiv socialpolitik
- Bilag 8. Oversigt pr. 7. maj 2010 over lande uden for Norden og EU/EØS, som Danmark har indgået bilaterale aftaler om social sikring med
- Bilag 9. Oplysningsskema fra Dansk Flygtningehjælp

Bilag 1

Lovbekendtgørelse nr. 369 af 6. april 2010 af repatrieringsloven

Kapitel 1 Formål, personkreds m.v.

§ 1. Lovens formål er gennem en repatrieringsindsats at

- 1) give udlændinge det bedst mulige grundlag for at tage stilling til og eventuelt træffe beslutning om at repatriere og
- 2) støtte udlændinges repatriering.

§ 2. Ved repatriering forstås i denne lov udlændinges frivillige tilbagevenden til deres hjemland eller tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl.

§ 3. Loven gælder for flygtninge m.v., familiesammenførte udlændinge til flygtninge m.v. og andre familiesammenførte udlændinge, jf. stk. 2-4.

Stk. 2. Ved flygtninge m.v. forstås udlændinge, der har opholdstilladelse efter

- 1) udlændingelovens §§ 7 eller 8,
- 2) udlændingelovens § 9 b,
- 3) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b,
- 4) udlændingelovens § 9 c, når tilladelsen er meddelt en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, eller
- 5) udlændingelovens § 9 e.

Stk. 3. Ved familiesammenførte udlændinge til flygtninge m.v. forstås udlændinge, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person omfattet af stk. 2.

Stk. 4. Ved andre familiesammenførte udlændinge forstås udlændinge, der har haft opholdstilladelse her i landet i mindst 5 år, og som har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person, der ikke er omfattet af stk. 2.

Stk. 5. Er en udlændings opholdstilladelse nægtet forlænget eller inddraget, jf. udlændingelovens § 11, stk. 2, og § 19, stk. 1, anses den pågældende for at være omfattet af loven indtil udløbet af den udrejsefrist, der er fastsat i forbindelse med afgørelsen om nægtelse af forlængelse eller inddragelse af opholdstilladelsen.

Stk. 6. Loven gælder ikke for udlændinge, der er statsborgere i et andet nordisk land eller er statsborgere i et land, som er tilsluttet Den Europæiske Union eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejde eller er omfattet af Den Europæiske Unions regler om visumfritagelse og om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v.

Stk. 7. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan efter ansøgning beslutte, at en udlænding, der har opholdstilladelse på andet grundlag end nævnt i stk. 2-4, skal anses for omfattet af loven.

Kapitel 2 Rådgivning m.v. om repatriering

§ 4. Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration har ansvaret for den individuelle rådgivning af herboende udlændinge, som udtrykker ønske om at vende tilbage til deres hjemland eller tidligere opholdsland, og varetager den generelle informationsindsats vedrørende repatriering.

Stk. 2. Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration kan overlade udførelsen af opgaven efter stk. 1 til Dansk Flygtningehjælp eller til en eller flere myndigheder, organisationer eller foreninger m.v. Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration kan i øvrigt overlade bestemte opgaver til en eller flere myndigheder, organisationer eller foreninger m.v.

§ 5. Kommunalbestyrelsen vejleder i forbindelse med den særlige integrationsindsats efter integrationsloven, eller når der i øvrigt er anledning hertil, om muligheden for at modtage hjælp til repatriering. Kommunalbestyrelsen underretter Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration eller den myndighed, organisation eller forening, som ministeriet har overladt rådgivningsopgaven til, når udlændinge udtrykker ønske om at vende tilbage til deres hjemland eller tidligere opholdsland.

§ 6. Uanset bestemmelserne i § 5 i lov om aktiv socialpolitik og § 25, stk. 2, i integrationsloven kan kommunalbestyrelsen efter ansøgning give tilladelse til, at en udlænding modtager hjælp til forsørgelse efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven, hvis den pågældende deltager i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering. Kommunalbestyrelsen skal til brug for vurderingen af ansøgningen indhente en udtalelse fra Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration eller den myndighed, organisation eller forening, som ministeriet har overladt rådgivningsopgaven til.

Kapitel 3 Hjælp til repatriering

§ 7. Kommunalbestyrelsen yder efter ansøgning hjælp til repatriering til en udlænding, der er omfattet af § 3, stk. 1 eller 7. Der kan kun udbetales hjælp til repatriering, hvis udlændingen ikke har midler hertil, jf. stk. 8, og ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl.

Stk. 2. Hjælp til repatriering omfatter

- 1) udgifter til rejsen fra Danmark til hjemlandet eller det tidligere opholdsland,
- 2) udgifter til transport af personlige ejendele op til 2 m 3 pr. person,
- 3) udgifter på højst 11.615 kr. til transport af udstyr, der er nødvendigt for udlændingens eller dennes families erhverv i hjemlandet eller det tidligere opholdsland,
- 4) hjælp til etablering i hjemlandet eller det tidligere opholdsland med indtil 117.581 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og med indtil 35.860 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år,
- 5) udgifter på højst 11.615 kr. til køb af erhvervsudstyr, der vil være egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder og genopbygningen af hjemlandet eller det tidligere opholdsland, samt udgifter på højst 15.000 kr. til transport af sådant udstyr,
- 6) udgifter til sygeforsikring i 1 år i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvis der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring,
- 7) udgifter til medbragt lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug og
- 8) udgifter til medbragte nødvendige personlige hjælpemidler til højst 1 års forbrug eller til andre hjælpemidler, dog højst i alt 5.000 kr., samt hjælp til nødvendig vaccination i Danmark.

Stk. 3. Hjælp til etablering efter stk. 2, nr. 4, udbetales i to dele, således at der ved tilbagevenden udbetales indtil 17.581 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og indtil 5.860 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til etablering efter stk. 2, nr. 4, efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til etablering 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Stk. 4. I stedet for at yde hjælp til udgifter til sygeforsikring i 1 år, jf. stk. 2, nr. 6, kan kommunalbestyrelsen, når sygeforsikringen ikke eller kun vanskeligt kan tegnes i hjemlandet, beslutte at udbetale højst 5.000 kr., med henblik på at udlændingen enten selv kan tegne en sygeforsikring eller anvende beløbet til at dække udgifter til behandling. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales det i 1. pkt. nævnte beløb først efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales dette beløb 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Stk. 5. En udlænding kan kun modtage hjælp til repatriering én gang.

Stk. 6. Til en udlænding, der er omfattet af § 3, stk. 3 eller 4, kan hjælp til repatriering kun ydes, når udlændingen vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem udlændingen har den familiemæssige tilknytning, som har dannet grundlag for opholdstilladelsen (referencen).

Stk. 7. Uanset stk. 6 kan der ydes hjælp til repatriering, hvis

- 1) udlændingen er blevet skilt fra og ikke længere samlever med referencen,
- 2) referencen er død,
- 3) udlændingen som barn er blevet familiesammenført med sine forældre og efter sit fyldte 18. år ønsker at repatriere eller
- 4) udlændingen har opholdstilladelse på grundlag af en familiemæssig tilknytning til en herboende søn eller datter og er omfattet af § 10, stk. 1, nr. 4.

Stk. 8. Ved vurderingen af, om udlændingen har midler til repatriering, jf. stk. 1, ser kommunalbestyrelsen bort fra formuebeløb på op til 20.000 kr. for enlige og op til 40.000 kr. for ægtefæller.

§ 8. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning i ganske særlige tilfælde yde hjælp i op til 12 måneder til betaling af boligudgifter for en familie, hvis et familiemedlem vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland forud for resten af familien.

§ 9. Kommunalbestyrelsen kan træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, hvis særlige omstændigheder taler herfor, herunder navnlig, hvis udlændingen ikke har gjort et reelt forsøg på repatriering, eller hvis der til brug for behandlingen af ansøgningen om hjælp til repatriering er angivet urigtige eller vildledende oplysninger. § 95 i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse.

§ 9 a. Hjælp til repatriering kan ikke ydes til en udlænding, som bevidst unddrager sig straf-
forfølgning her i landet i tilfælde, hvor

- 1) den pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling eller
- 3) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.

Stk. 2. Hjælp til repatriering kan endvidere ikke ydes til en udlænding, som bevidst unddrager sig straffuldbydelse her i landet, hvis den pågældende er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 3. Får politiet eller kriminalforsorgen formodning om, at en udlænding, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. stk. 1, eller straffuldbydelse, jf. stk. 2, har ansøgt om eller modtager hjælp til repatriering, skal kommunalbestyrelsen underrettes om unddragelsen. Underretning skal gives til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvori udlændingen har eller senest har haft bopæl.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning træffe afgørelse om, at hjælp til repatriering, som ikke er udbetalt, kan ydes, når udlændingen ikke længere unddrager sig strafforfølgning, jf. stk. 1, eller straffuldbydelse, jf. stk. 2, såfremt betingelserne for udbetaling af hjælp til repatriering efter § 7, stk. 1 og 6, i øvrigt er opfyldt.

Kapitel 4 Reintegrationsbistand

§ 10. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning yde en løbende, månedlig reintegrationsbistand i 5 år til en udlænding, der er omfattet af § 3, stk. 1 eller 7, hvis udlændingen

- 1) ikke har midler, som kan dække behovet for reintegrationsbistand,
- 2) ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl,
- 3) har haft opholdstilladelse i Danmark i 5 år og
- 4) på tidspunktet for repatrieringen er fyldt 55 år, opfylder betingelserne for at modtage førtidspension eller er fyldt 50 år og på grund af sin helbredstilstand eller lignende forhold må antages ikke at kunne skaffe sig et forsørgelsesgrundlag i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Stk. 2. I stedet for en løbende, månedlig reintegrationsbistand i 5 år efter stk. 1 kan udlændingen, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse efter stk. 1, anmode om at modtage en løbende, månedlig livslang reintegrationsbistand, som udgør 80 pct. af reintegrationsbistanden efter stk. 1. Anmodningen er uigenkaldelig.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning yde en supplerende løbende, månedlig reintegrationsbistand i 5 år til en udlænding, som er omfattet af § 3, stk. 1 eller 7, og som er berettiget til reintegrationsbistand efter stk. 1 og meddelt opholdstilladelse her i landet før den 1. juli 2002. Den supplerende reintegrationsbistand udgør 1.000 kr. pr. måned. I stedet for en løbende, månedlig ydelse i 5 år kan udlændingen, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse efter 1. pkt., anmode om at modtage en løbende, månedlig, livslang ydelse på 800 kr. Anmodningen er uigenkaldelig.

Stk. 4. Pension, der medtages ved repatriering i medfør af lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. eller bilaterale aftaler om social sikring mellem Danmark og andre lande, fradrages i reintegrationsbistanden.

Stk. 5. Pensionsstyrelsen forestår udbetaling af reintegrationsbistand og kan i forbindelse med den løbende administration af udbetalingen træffe afgørelser om tilbagebetaling og ophør af reintegrationsbistand i henhold til nærmere regler herom fastsat af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration, jf. stk. 6, 3. pkt.

Stk. 6. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter størrelsen af reintegrationsbistanden for udlændinge, der repatrierer. Bistanden fastsættes i forhold til leveomkostningerne i de enkelte lande og på grundlag af en vurdering af mulighederne for en vellykket repatriering. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for og fremgangsmåden ved udbetaling af reintegrationsbistand.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen kan til brug for behandlingen af sager om udbetaling af reintegrationsbistand få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister § 7.

§ 10 a. Udbetaling af reintegrationsbistand ophører for en udlænding, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet, i tilfælde, hvor

- 1) den pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling eller
- 3) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.

Stk. 2. Udbetaling af reintegrationsbistand ophører endvidere for en udlænding, som bevidst unddrager sig straffuldbydelse her i landet, hvis den pågældende er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 3. Får politiet eller kriminalforsorgen formodning om, at en udlænding, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. stk. 1, eller straffuldbydelse, jf. stk. 2, har ansøgt om eller modtager reintegrationsbistand, skal Pensionsstyrelsen underrettes om undragelsen.

Stk. 4. Udbetaling af reintegrationsbistand ophører med virkning fra den måned, hvor Pensionsstyrelsen får kendskab til, at udlændingen unddrager sig strafforfølgning, jf. stk. 1, eller straffuldbydelse, jf. stk. 2.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning træffe afgørelse om, at udbetaling af reintegrationsbistand kan genoptages, når udlændingen ikke længere unddrager sig strafforfølgning, jf. stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 2, såfremt betingelserne for udbetaling af reintegrationsbistand efter § 10 i øvrigt er opfyldt.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning træffe afgørelse om, at reintegrationsbistand, der ikke er udbetalt, jf. stk. 1, kan efterbetales, hvis strafforfølgning ikke fører til domsfældelse. Betingelserne for udbetaling af reintegrationsbistand efter § 10 skal være opfyldt.

Kapitel 5 Projekter

§ 11. En udlænding, der er omfattet af § 3, stk. 1 eller 7, og ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl, kan tilbydes arbejde ved et bistands-, reintegrations- eller genopbygningsprojekt eller lignende i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvis der er mulighed herfor.

Stk. 2. Ved etablering af projekter i udlandet giver Udenrigsministeriet oplysning herom til Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration eller den myndighed, organisation eller forening, som Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration har overladt rådgivningsopgaven til.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med en udlændings ansøgning om hjælp til repatriering rette henvendelse til Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration eller den myndighed, organisation eller forening, som Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration har overladt rådgivningsopgaven til, hvis udlændingen udtrykker ønske om at arbejde ved et projekt i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration eller den pågældende myndighed, organisation eller forening undersøger i samarbejde med Udenrigsministeriet, om den pågældende udlænding kan tilbydes arbejde ved et projekt i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Kapitel 6 Klageregler

§ 12. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter denne lov kan indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. Det sociale nævns afgørelser efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Ankestyrelsen kan dog efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning.

Stk. 3. Pensionsstyrelsens afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsen.

Kapitel 7 Finansiering m.v.

§ 13. Staten refunderer en kommunes udgifter til hjælp til repatriering efter §§ 7 og 8 samt til reintegrationsbistand efter § 10.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med ministeren for flygtninge, indvandrere og integration nærmere regler om anvisning af refusion, regnskabsaflæggelse og revision og om forældelse af kommuners krav om refusion.

§ 14. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 3, 5 og 8, og § 7, stk. 4, er fastsat i 2004-niveau og reguleres fra og med 2005 én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 2. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 4, og § 7, stk. 3, er fastsat i 2010-niveau og reguleres fra og med 2011 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Kapitel 8 Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 15. Loven træder i kraft den 1. januar 2000.

Stk. 2. (Udeladt)

§ 16. (Udeladt)

§ 17. (Udeladt)

§ 18. (Udeladt)

§ 19. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. § 16 kan dog ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 424 af 31. maj 2000 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.¹⁾

Stk. 2. (Udeladt)

Lov nr. 365 af 6. juni 2002 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2002, jf. dog stk. 2-5.²⁾

Stk. 2. (Udeladt)

Stk. 3. (Udeladt)

Stk. 4. (Udeladt)

Stk. 5. (Udeladt)

Lov nr. 1043 af 17. december 2002 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2003, jf. dog stk. 2 og 3.³⁾

Stk. 2. (Udeladt)

Stk. 3. (Udeladt)

Lov nr. 425 af 10. juni 2003 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2004, jf. dog stk. 2-5.⁴⁾

Stk. 2. (Udeladt)

Stk. 3. (Udeladt)

Stk. 4. (Udeladt)

Stk. 5. (Udeladt)

Lov nr. 1157 af 19. december 2003 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2004.⁵⁾

Stk. 2. Repatrieringslovens § 7, stk. 2-4, og § 10, stk. 2, som affattet eller indsat ved denne lovs § 1, nr. 3, 4 og 6, har virkning for udlændinge, der indgiver ansøgning om hjælp efter loven efter lovens ikrafttræden.

Lov nr. 1165 af 19. december 2003 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 6

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.⁶⁾

Lov nr. 1380 af 20. december 2004 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2005.⁷⁾

Lov nr. 324 af 18. maj 2005 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2005.⁸⁾

Stk. 2. (Udeladt)

Stk. 3. (Udeladt)

Stk. 4. (Udeladt)

Lov nr. 327 af 18. maj 2005 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2005.⁹⁾

Stk. 2. Loven har virkning for personer, som bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straf-fuldbyrdelse den 1. juli 2005 eller senere.

Stk. 3. (Udeladt)

Stk. 4. (Udeladt)

Lov nr. 404 af 8. maj 2006 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 23

Stk. 1. (Udeladt)

Stk. 2. §§ 2-6, § 7, nr. 2, §§ 8-13, § 17, nr. 24, §§ 18-21 og § 22, nr. 1, 2 og 4, træder i kraft den 1. juni 2006.¹⁰⁾

Lov nr. 248 af 23. marts 2010 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.¹¹⁾

Stk. 2. Repatrieringslovens § 3, stk. 4, § 7, stk. 2, nr. 4, § 7, stk. 3, § 7, stk. 7, § 10, stk. 1, nr. 4, § 10, stk. 3, og § 10, stk. 6, som affattet, indsat eller ændret ved denne lovs § 1, nr. 1, 2, 3, 5, 7, 8 og 9, finder anvendelse på ansøgninger om hjælp til repatriering efter lovens § 3 og ansøgninger om reintegrationsbistand efter lovens § 10, hvis repatriering finder sted den 1. januar 2010 eller senere. Dette gælder, uanset om kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse efter de hidtil gældende regler, jf. lovbekendtgørelse nr. 4 af 5. januar 2006, som ændret ved § 12 i lov nr. 404 af 8. maj 2006.

Stk. 3. Repatrieringslovens § 13, stk. 1, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 10, finder anvendelse for kommunale udgifter afholdt fra og med regnskabsåret 2010.

Stk. 4. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fremsætter forslag om revision af loven i folketingsåret 2013-14.

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, den 6. april 2010

Birthe Rønn Hornbech

/ Nina Svanborg

Officielle noter:

- ¹⁾ § 3 i lov nr. 424 af 31. maj 2000, som blev bekendtgjort i Lovtidende den 2. juni 2000, vedrører en konsekvensændring af § 3, stk. 3 og 4.
- ²⁾ § 4 i lov nr. 365 af 6. juni 2002 vedrører en konsekvensændring af § 3, stk. 2, nr. 2-5, og § 3, stk. 3 og 4, samt ophævelse af § 3, stk. 2, nr. 6.
- ³⁾ § 3 i lov nr. 1043 af 17. december 2002 vedrører ophævelse af § 13, stk. 1, 3. pkt.
- ⁴⁾ § 3 i lov nr. 425 af 10. juni 2003 vedrører ændret affattelse af § 6, 1. pkt.
- ⁵⁾ § 1 i lov nr. 1157 af 19. december 2003 vedrører indsættelse af § 3, stk. 5; ændring af § 7, stk. 1; ændret affattelse af § 7, stk. 2; indsættelse af § 7, stk. 3 og 4; ændring af § 10, stk. 1; indsættelse af § 10, stk. 2 og 4; ændring af § 11, stk. 1; indsættelse af § 12, stk. 3; samt ændret affattelse af § 14.
- ⁶⁾ § 5 i lov nr. 1165 af 19. december 2003, som blev bekendtgjort i Lovtidende den 22. december 2003, vedrører ændring af § 10, stk. 2 (nu stk. 3).
- ⁷⁾ § 3 i lov nr. 1380 af 20. december 2004 vedrører ændret affattelse af § 13, stk. 2.
- ⁸⁾ § 3 i lov nr. 324 af 18. maj 2005 vedrører ændret affattelse af § 7, stk. 1, 2. pkt.; indsættelse af § 7, stk. 7; ændring af § 10, stk. 1, nr. 5; og ændring af § 14.
- ⁹⁾ § 11 i lov nr. 327 af 18. maj 2005 vedrører indsættelse af § 9 a og § 10 a.
- ¹⁰⁾ § 12 i lov nr. 404 af 8. maj 2006 vedrører indsættelse af § 10, stk. 7.
- ¹¹⁾ Lov nr. 248 af 23. marts 2010 vedrører ændret affattelse af § 3, stk. 4, konsekvensændring af § 7, stk. 1, ændring af § 7, stk. 2, nr. 4, og § 7, stk. 3, ophævelse af § 7, stk. 6, 2. pkt., indsættelse af § 7, stk. 7, ophævelse af § 10, stk. 1, nr. 3, ændring af § 10, stk. 1, nr. 5 (nu nr. 4), indsættelse af nyt § 10, stk. 2, konsekvensændring af § 10, stk. 4 (nu stk. 5), ændret affattelse af § 10, stk. 5, 2. pkt. (nu stk. 6, 2. pkt.), ændret affattelse af § 13 og indsættelse af § 14, stk. 2.

Bilag 2

Bekendtgørelse nr. 352 af 25. marts 2010 om regulering pr. 1. januar 2010 af beløb i henhold til repatrieringsloven og Kosovonødloven

I medfør af § 14 i repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 4 af 5. januar 2006, som ændret ved lov nr. 248 af 23. marts 2010, og § 4, stk. 1, i lov nr. 427 af 31. maj 2000 om ophævelse af lov om midlertidig opholdstilladelse til nødstedte fra Kosovoprovincen i Forbundsrepublikken Jugoslavien (Kosovonødloven) og lov om ændring af udlændingeloven (Ophævelse af Kosovonødloven), jf. § 15, stk. 5, og § 17, stk. 4, i lov nr. 251 af 28. april 1999 om midlertidig opholdstilladelse til nødstedte fra Kosovoprovincen i Forbundsrepublikken Jugoslavien (Kosovonødloven), fastsættes:

§ 1. For udlændinge, som modtager støtte efter repatrieringsloven, gælder følgende med virkning for beløb, der udbetales i perioden fra den 1. januar 2010 til den 31. december 2010:

- 1) Det i § 7, stk. 2, nr. 3, nævnte beløb udgør 13.613 kr.
- 2) De i § 7, stk. 2, nr. 4, nævnte beløb udgør henholdsvis 117.581 kr. og 35.860 kr.
- 3) De i § 7, stk. 2, nr. 5, nævnte beløb udgør henholdsvis 13.613 kr. og 17.581 kr.
- 4) Det i § 7, stk. 2, nr. 8, nævnte beløb udgør 5.745 kr.
- 5) De i § 7, stk. 3, nævnte beløb udgør henholdsvis 17.581 kr. og 5.860 kr.
- 6) Det i § 7, stk. 4, nævnte beløb udgør 5.860 kr.

§ 2. For udlændinge, som modtager støtte efter Kosovonødloven, gælder følgende med virkning for beløb, der udbetales i perioden 1. januar 2010 til 31. december 2010:

- 1) Det i § 15, stk. 2, nr. 3, nævnte beløb udgør 13.613 kr.
- 2) De i § 15, stk. 2, nr. 4, nævnte beløb udgør henholdsvis 24.505 kr. og 8.167 kr.
- 3) Det i § 15, stk. 2, nr. 5, nævnte beløb udgør 13.613 kr.
- 4) Det i § 17, stk. 2, nr. 3, nævnte beløb udgør 6.805 kr.

§ 3. Bekendtgørelsen træder i kraft den 2. april 2010.

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder anvendelse for støtte, der udbetales fra den 1. januar 2010 til udlændinge, der er repatrieret den 1. januar 2010 eller senere.

Stk. 3. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 1435 af 8. december 2009 om regulering pr. 1. januar 2010 af beløb i henhold til repatrieringsloven og Kosovonødloven.

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, den 25. marts 2010

Birthe Rønn Hornbech

/ Frederik Gammeltoft

Bilag 3

Bekendtgørelse nr. 355 af 25. marts 2010 om reintegrationsbistandens størrelse

I medfør af § 10, stk. 6, i repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 4 af 5. januar 2006, som ændret ved lov nr. 404 af 8. maj 2006 samt lov nr. 248 af 23. marts 2010, fastsættes:

§ 1. Reintegrationsbistanden, jf. lovens § 10, stk. 1, udgør fra den 1. januar 2010 følgende for de lande, der er nævnt i bilag 1:

- 1) gruppe 1: 2.500 kr. pr. måned
- 2) gruppe 2: 4.500 kr. pr. måned

§ 2. 80 pct. af reintegrationsbistanden, jf. lovens § 10, stk. 2, udgør fra den 1. januar 2010 følgende for de lande, der er nævnt i bilag 1:

- 1) gruppe 1: 2.000 kr. pr. måned
- 2) gruppe 2: 3.600 kr. pr. måned

§ 3. Reintegrationsbistand tilkendt efter repatrieringsloven kan for den enkelte udlænding ikke nedsættes i den periode, hvori bistanden er tilkendt.

§ 4. Udlændinge, der tilhører den tidligere landegruppe 1 og 2, jf. bekendtgørelse nr. 1232 af 20. december 2008 om reintegrationsbistandens størrelse, og som i perioden fra den 1. januar 2010 frem til den 1. april 2010 har fået udbetalt reintegrationsbistand i henhold til denne bekendtgørelse, skal have efterbetalt differencen mellem det beløb, som udlændingen har modtaget, og det beløb, som udlændingen er berettiget til efter §§ 1 eller 2.

§ 5. Bekendtgørelsen træder i kraft den 8. april 2010.

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder anvendelse for reintegrationsbistand, der udbetales fra den 1. januar 2010.

Stk. 3. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 1232 af 20. december 2008 om reintegrationsbistandens størrelse.

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, den 25. marts 2010

Birthe Rønn Hornbech

/ Frederik Gammeltoft

Bilag 1 Oversigt over grupper med angivelse af lande

Gruppe 1:

Afghanistan, Albanien, Algeriet, Angola, Argentina, Armenien, Azerbajdjan, Bangladesh, Belarus (Hviderusland), Belize, Benin, Bhutan, Bolivia, Bosnien-Herzegovina, Botswana, Brasilien, Burkina Faso, Burma, Burundi, Cambodja, Cameroun, Chile, Colombia, Comorerne, Congo (Brazzaville), Cook Islands, Costa Rica, Cuba, Den Centralafrikanske Republik, Den Demokratiske Folkerepublik Korea, Den Demokratiske Republik Congo, Den Dominikanske Republik, Djibouti, Dominica, Ecuador, Egypten, Elfenbenskysten, El Salvador, Eritrea, Etiopien, Fiji, Filippinerne, Gabon, Gambia, Georgien, Ghana, Grenada, Guatemala, Guinea, Guinea-Bissau, Guyana, Haiti, Honduras, Indien, Indonesien, Irak, Iran, Jamaica, Jordan, Kapverdiske Øer, Kazakstan, Kenya, Kina, Kirgisistan, Kiribati, Kosovo, Kroatien, Laos, Lesotho, Libanon, Liberia, Libyen, Madagaskar, Den tidligere jugoslaviske republik Makedonien (FYROM), Malawi, Malaysia, Maldiverne, Mali, Marokko, Marshall-øerne, Mauretanien, Mauritius, Mexico, Mongoliet, Montenegro, Mozambique, Namibia, Nauru, Nepal, Nicaragua, Niger, Nigeria, Pakistan, Palau, Panama, Papua New Guinea, Paraguay, Peru, Rusland, Rwanda, Samoa, Sao Tomé og Príncipe, Senegal, Serbien, Seychellerne, Sierra Leone, Solomon-øerne, Somalia, Sri Lanka, St. Kitts og Nevis, St. Lucia, St. Vincent og Grenadinerne, Sudan, Surinam, Swaziland, Sydafrika, Syrien, Tadsjikistan, Tanzania, Tchad, Thailand, Togo, Tonga, Tunesien, Turkmenistan, Tuvalu, Tyrkiet, Uganda, Ukraine, Uruguay, Usbekistan, Vanuatu, Venezuela, Vietnam, Yemen, Zambia, Zimbabwe og Østtimor (Timor Leste).

Gruppe 2:

Andorra, Antigua og Barbuda, Australien, Bahama-øerne, Bahrain, Barbados, Brunei, Canada, Forenede Arabiske Emirater, Israel, Japan, Kuwait, Monaco, New Zealand, Oman, Qatar, Republikken Korea, San Marino, Saudi Arabien, Singapore, Trinidad og Tobago, USA (Amerikas Forenede Stater) og Ækvatorial Guinea.

Bilag 4

Bekendtgørelse nr. 353 af 25. marts 2010 om betingelserne for og fremgangsmåden ved udbetaling af reintegrationsbistand

I medfør af § 10, stk. 4, og § 10, stk. 6, 3. pkt., i repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 4 af 5. januar 2006, som ændret ved lov nr. 404 af 8. maj 2006 samt lov nr. 248 af 23. marts 2010, fastsættes:

Kapitel 1 Sagsbehandling

§ 1. Ansøgning om en løbende, månedlig reintegrationsbistand i 5 år efter repatrieringslovens § 10, stk. 1, indgives til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvori udlændingen har bopæl.

Stk. 2. I stedet for en løbende, månedlig reintegrationsbistand i 5 år, jf. repatrieringslovens § 10, stk. 1, kan udlændingen, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse efter stk. 1, anmode om at modtage en løbende, månedlig livslang reintegrationsbistand, som udgør 80 pct. af reintegrationsbistanden efter repatrieringslovens § 10, stk. 1, jf. repatrieringslovens § 10, stk. 2. Anmodningen er uigenkaldelig.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse ved ansøgninger om en supplerende løbende, månedlig reintegrationsbistand efter repatrieringslovens § 10, stk. 3.

§ 2. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse i sager vedrørende reintegrationsbistand senest 3 måneder efter tidspunktet for ansøgningens modtagelse.

Stk. 2. Kan afgørelse ikke træffes inden den i stk. 1 nævnte frist, skal ansøgeren have en nærmere redegørelse for årsagen hertil og meddelelse om, hvornår sagen kan forventes afgjort.

§ 3. Kommunalbestyrelsen skal underrette Pensionsstyrelsen om afgørelser i sager, hvori der træffes bestemmelse om at yde reintegrationsbistand, ved at fremsende kopi af afgørelsen til Pensionsstyrelsen.

Stk. 2. Det skal fremgå af afgørelsen, om der er tale om en løbende, månedlig reintegrationsbistand i 5 år eller om en løbende, månedlig livslang reintegrationsbistand. Det skal endvidere fremgå, om der er bevilget supplerende reintegrationsbistand efter repatrieringslovens § 10, stk. 3, samt om der er tale om en løbende, månedlig supplerende reintegrationsbistand i 5 år eller om en løbende, månedlig livslang supplerende reintegrationsbistand. Herudover skal størrelsen af den månedlige reintegrationsbistand, tidspunktet fra hvilket reintegrationsbistanden skal udbetales, og modtagerens oplysningspligt efter § 13 fremgå af afgørelsen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen sender sagens akter til Pensionsstyrelsen. Af sagens akter skal fremgå følgende: oplysninger om udlændingens navn, køn, cpr-nummer, alder, civilstand, statsborgerskab, fuldstændig adresse i det land, som udlændingen er udrejst af Danmark til, underskrift, som udlændingen vil bruge ved udfyldning af leveattest, jf. § 12, pengeinstituttets navn, adresse, pengeinstituttets SWIFT adresse og kontonummer, hvorpå reintegrationsbistanden ønskes indsat, og hvornår udlændingen er udrejst af Danmark til hjemlandet eller det tidligere opholdsland samt dato for, hvornår Pensionsstyrelsen første gang skal udbetale reintegrationsbistanden.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal så vidt muligt sende sagens akter til Pensionsstyrelsen så betids, at Pensionsstyrelsen har mulighed for at udbetale reintegrationsbistanden rettidigt, jf. § 8, stk. 2.

Kapitel 2 Betingelser for udbetaling af reintegrationsbistand

§ 4. Ved vurderingen af om en udlænding har midler, som kan dække behovet for reintegrationsbistand, jf. repatrieringslovens § 10, stk. 1, nr. 1, tages både formue og løbende indtægter i betragtning.

Stk. 2. Der ses bort fra formue på halvdelen af det beløb, den pågældende ville kunne modtage i reintegrationsbistand i 5 år. Hvis udlændingens formue overstiger halvdelen af det beløb, som den pågældende ville kunne modtage i reintegrationsbistand i 5 år, kan der ikke ydes reintegrationsbistand. Ved beregningen af det beløb, den pågældende udlænding vil kunne modtage i reintegrationsbistand, jf. 1. pkt., medtages reintegrationsbistand, der ydes efter repatrieringslovens § 10, stk. 1, samt supplerende reintegrationsbistand, der ydes efter repatrieringslovens § 10, stk. 3, såfremt den pågældende udlænding er berettiget dertil.

Stk. 3. Der ses desuden bort fra den del af en formue, der er nødvendig for at kunne bevare eller opnå en nødvendig boligstandard, eller som bør bevares af hensyn til udlændingens eller familiens erhvervs- og uddannelsesmuligheder.

Stk. 4. Der ses tillige bort fra erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskafe efter lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, lov om erstatningsansvar eller lov om forsikring mod følger af arbejdsskader.

Stk. 5. Der ses endvidere bort fra formue, som er opstået som følge af udbetaling af godtgørelse for varigt mén og ikke-økonomisk skade samt ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser, foreninger m.v., der er fritaget for beskatning for modtageren, jf. ligningslovens § 7, nr. 22.

Stk. 6. Der ses bort fra løbende indtægter på op til det beløb, den pågældende vil kunne modtage i reintegrationsbistand om måneden.

Stk. 7. For ægtefæller skal vurderingen efter stk. 1 foretages på grundlag af ægtefællernes samlede økonomiske forhold.

Kapitel 3 Ophør og nedsættelse af reintegrationsbistand

§ 5. Reintegrationsbistanden for den enkelte udlænding kan ikke nedsættes i den periode, hvori bistanden ydes, uanset om udlændingen efter repatrieringen får løbende indtægter, der delvist kan dække behovet for reintegrationsbistand.

§ 6. Udbetaling af reintegrationsbistanden ophører, hvis udlændingen dør, flytter til et andet land eller kommer i besiddelse af midler, der kan dække behovet for reintegrationsbistand, jf. § 4.

Stk. 2. Afgår udlændingen ved døden, ophører udbetalingen af reintegrationsbistand med udgangen af den måned, hvori dødsfaldet har fundet sted.

§ 7. Pension, der medtages ved repatriering i medfør af lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. eller bilaterale aftaler mellem Danmark og andre lande, fradrages i reintegrationsbistanden, jf. repatrieringslovens § 10, stk. 4.

Stk. 2. Hvis beløbet, som en udlænding kan modtage i pension efter fradrag af skat, er mindre end den fastsatte reintegrationsbistand, udgør reintegrationsbistanden til den pågældende udlænding forskellen mellem pensionen efter fradrag af skat og den fastsatte reintegrationsbistand.

Kapitel 4 Administration m.v.

§ 8. Pensionsstyrelsen forestår udbetaling af reintegrationsbistand og kan i forbindelse med den løbende administration af udbetalingen træffe afgørelser om tilbagebetaling og ophør af reintegrationsbistand, jf. repatrieringslovens § 10, stk. 5.

Stk. 2. Reintegrationsbistand udbetales månedsvis bagud fra den 1. i måneden efter, at en udlænding er repatrieret til sit hjemland eller tidligere opholdsland.

Stk. 3. Reintegrationsbistand kan overføres til en konto i et dansk eller udenlandsk pengeinstitut. Ved overførsel til et udenlandsk pengeinstitut fratrækkes de omkostninger, der er forbundet med overførslen.

§ 9. Reintegrationsbistand efter repatrieringslovens § 10, stk. 1, udbetales månedligt i maksimalt 5 år regnet efter tidspunkt for udlændingens repatriering.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for reintegrationsbistand efter repatrieringslovens § 10, 3, 1. pkt.

§ 10. Hvis reintegrationsbistanden er udbetalt eller bogført på modtagerens konto i et pengeinstitut efter det tidspunkt, hvor betingelserne for udbetaling af reintegrationsbistand ikke længere er til stede, jf. § 6, skal beløbet kræves tilbagebetalt efter reglerne i stk. 2-4.

Stk. 2. Pensionsstyrelsen skal tilbageføre reintegrationsbistand, der er bogført på modtagerens konto i et pengeinstitut, hvis årsagen til ophøret af reintegrationsbistand er opstået inden dispositionsdagen. Tilbageførsel kan ske efter dispositionsdagen.

Stk. 3. Hvis reintegrationsbistanden ikke kan tilbageføres efter stk. 2, skal Pensionsstyrelsen søge beløbet inddrevet.

Stk. 4. Pensionsstyrelsen kan opgive krav på tilbagebetaling efter stk. 3, hvis beløbet må anses for uerholdeligt, eller hvis de økonomiske omkostninger forbundet med inddrivelsen står i misforhold til tilbagebetalingskravet.

§ 11. Pensionsstyrelsen skal i forbindelse med den første udbetaling af reintegrationsbistand give meddelelse herom til udlændingen.

Stk. 2. Pensionsstyrelsen fastsætter hver 1. januar reintegrationsbistanden for den enkelte udlænding som følge af ændringer i takster for reintegrationsbistand og pension.

Stk. 3. Pensionsstyrelsen skal udsende meddelelser om reintegrationsbistanden, når der sker ændringer i størrelsen af reintegrationsbistanden, jf. stk. 2.

Kapitel 5 Kontrol, oplysningspligt m.v.

§ 12. Pensionsstyrelsen skal én gang årligt anmode modtageren af reintegrationsbistand om en bekræftelse af, at den pågældende er i live og fortsat opfylder betingelserne for modtagelse af reintegrationsbistand. Pensionsstyrelsen skal i den forbindelse anmode om en erklæring med oplysning om udlændingens civilstand, indtægts- og formueforhold samt om eventuel ægtefælles indtægt.

§ 13. Modtageren af reintegrationsbistand skal oplyse Pensionsstyrelsen om forandringer i forhold, der kan forventes at medføre ændringer i reintegrationsbistanden. §§ 11 og 11 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Pensionsstyrelsen kan afkræve modtageren af reintegrationsbistand og dennes ægtefælle oplysninger til brug for beregning og udbetaling af reintegrationsbistand. Hvis oplysningerne ikke modtages senest 3 måneder efter anmodningen herom, ophører udbetalingen af reintegrationsbistand med udgangen af den måned, hvori fristen er udløbet. Udbetalingen genoptages med virkning fra den 1. i måneden, efter at oplysningerne er modtaget. Hvis modtageren på grund af særlige omstændigheder ikke har mulighed for at fremskaffe oplysningerne inden for den i 2. pkt. nævnte frist, kan fristen forlænges.

Stk. 3. Pensionsstyrelsen skal samtidig med anmodning om oplysninger efter stk. 2, oplyse modtageren af reintegrationsbistand om retsvirkningerne af, at de fornødne oplysninger ikke fremsendes rettidigt.

Stk. 4. Modtageren af reintegrationsbistand skal oplyse Pensionsstyrelsen om flytning.

§ 14. Hvis en modtager af reintegrationsbistand har tilsidesat sin oplysningspligt efter

§ 13 eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget reintegrationsbistand, skal modtageren eller dennes dødsbo tilbagebetale det beløb, der er modtaget med urette.

Kapitel 6 Ikrafttræden

§ 15. Bekendtgørelsen træder i kraft den 2. april 2010.

Stk. 2. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 1179 af 12. december 2003 om betingelserne for og fremgangsmåden ved udbetaling af reintegrationsbistand.

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, den 25. marts 2010

Birthe Rønn Hornbech

/ Frederik Gammeltoft

Bilag 5

Uddrag af udlændingeloven (§§ 17 og 17 a) (lovbekendtgørelse nr. 785 af 10. august 2009)

Bortfald og inddragelse af opholdstilladelser og arbejdstilladelser

§ 17. En opholdstilladelse bortfalder, når udlændingen opgiver sin bopæl i Danmark. Tilladelsen bortfalder endvidere, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 6 på hinanden følgende måneder. Er udlændingen meddelt opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold, og har udlændingen lovligt boet mere end 2 år her i landet, bortfalder opholdstilladelsen dog først, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder. I de nævnte tidsrum medregnes ikke fravær på grund af værnepligt eller tjeneste, der træder i stedet herfor.

Stk. 2. Det kan dog efter ansøgning bestemmes, at en opholdstilladelse ikke skal anses for bortfaldet i de i stk. 1 nævnte tilfælde.

Stk. 3. En opholdstilladelse, der er givet i medfør af §§ 7-8, ophører først efter stk. 1, når udlændingen frivilligt har taget bopæl i hjemlandet eller har opnået beskyttelse i et tredje land.

Stk. 4. Stk. 1 finder ikke anvendelse for udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 4.

§ 17 a. Uanset bestemmelsen i § 17 bortfalder en opholdstilladelse først, når en udlænding, der med henblik på at tage varigt ophold vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder og har opholdstilladelse efter

- 1) §§ 7 eller 8,
- 2) § 9 b,
- 3) § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter § 9 b,
- 4) § 9 c, når tilladelsen er meddelt en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7,
- 5) § 9 e, når tilladelsen er meddelt tidsubegrænset,
- 6) § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person omfattet af nr. 1-5, jf. dog stk. 3, eller
- 7) et andet grundlag end nævnt i nr. 1-6, hvis det bestemmes efter ansøgning.

Stk. 2. Det kan efter ansøgning bestemmes, at opholdstilladelsen for en udlænding omfattet af stk. 1 først skal anses for bortfaldet, når der er forløbet højst 12 måneder efter den i stk. 1 nævnte periode.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder kun anvendelse for en udlænding omfattet af stk. 1, nr. 6, hvis udlændingen vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem udlændingen har den familiemæssige tilknytning, der har dannet grundlag for opholdstilladelsen.

Stk. 4. Uanset bestemmelsen i § 17 bortfalder en opholdstilladelse først, når en udlænding, der med henblik på at tage varigt ophold vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, har opholdt sig uden for Danmark i mere end 3 på hinanden følgende måneder og har opholdstilladelse efter

- 1) § 9 e, når tilladelsen er meddelt tidsbegrænset,
- 2) § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person omfattet af nr. 1, jf. dog stk. 5, eller
- 3) et andet grundlag end nævnt i nr. 1 og 2, hvis det bestemmes efter ansøgning.

Stk. 5. Stk. 4 finder kun anvendelse for en udlænding omfattet af stk. 4, nr. 2, hvis udlændingen vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem udlændingen har den familiemæssige tilknytning, der har dannet grundlag for opholdstilladelsen.

Stk. 6. En udlænding kan kun én gang bevare sin opholdstilladelse i henhold til stk. 1-5.

Bilag 6

Uddrag af lov om social pension (§§ 2, 3, 3 a og 9) (lovbekendtgørelse nr. 982 af 2. oktober 2009)

Indfødsret

§ 2. Retten til pension er betinget af, at modtageren har dansk indfødsret.

Stk. 2. Dette gælder dog ikke:

1) Personer, der har haft fast bopæl her i riget i mindst 10 år mellem det fyldte 15. år og folkepensionsalderen, heraf mindst 5 år umiddelbart inden det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes. Indgives ansøgningen efter folkepensionsalderen, skal bopælskravene være opfyldt ved folkepensionsalderen.

2) Udlændinge, som har fået opholdstilladelse i Danmark efter § 7 eller § 8 i udlændingeloven.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, i hvilke tilfælde udsendt personale ved herværende diplomatiske og konsulære repræsentationer og sådanne personers familie-medlemmer skal have adgang til ydelser efter loven.

Bopæl

§ 3. Retten til pension er betinget af, at modtageren har fast bopæl her i riget eller hyre på dansk skib.

Stk. 2. Dette gælder dog ikke personer med dansk indfødsret, som har nået folkepensionsalderen, og som har haft fast bopæl her i riget i mindst 30 år mellem det fyldte 15. år og folkepensionsalderen.

Stk. 3. Personer med dansk indfødsret, som tager bopæl i udlandet efter at have fået tillagt pension, bevarer retten til pension, hvis de efter det fyldte 15. år har haft fast bopæl her i riget i mindst 10 år eller i mindst 1/4 af tiden fra det fyldte 15. år til det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes. Bopælskravet efter 1. pkt. skal være opfyldt umiddelbart inden det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes. Er ansøgningen indgivet efter folkepensionsalderen, skal bopælskravet være opfyldt ved folkepensionsalderen.

Stk. 4. Når særlige omstændigheder taler for det, kan Direktøren for Sikringsstyrelsen tillade, at retten til pension bevares for personer, der tager bopæl i udlandet efter at have fået tillagt pension.

Stk. 5. Retten til at modtage pension i udlandet efter stk. 2, 3 og 4 omfatter folkepensionens grundbeløb, førtidspension og tillæg efter §§ 14 og 69-72, engangsbeløb efter § 15 d, stk. 4, og tillæg efter § 15 f beregnet på grundlag af folkepensionens grundbeløb.

§ 3 a. Udlændinge omfattet af § 2, stk. 2, nr. 2, som tager bopæl i hjemlandet eller det tidligere opholdsland efter at have fået tillagt folkepension, bevarer retten til at modtage folkepensionens grundbeløb og tillæg efter § 15 f beregnet på grundlag af folkepensionens grundbeløb fastsat på grundlag af bopælstiden her i riget, jf. § 5.

Stk. 2. Tilsvarende ret har udlændinge omfattet af § 2, stk. 2, nr. 1, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens

- 1) § 9 b,
- 2) § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter § 9 b,
- 3) § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, som følge af tilknytning til en person med opholdstilladelse som nævnt i stk. 1 og stk. 2, nr. 1 og 2,
- 4) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er meddelt til personer over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse som nævnt i stk. 1,
- 5) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 1 og 2,
- 6) udlændingelovens § 9 c, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding, samt
- 7) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til en mindre-årig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9 c.

Retten til at bevare pensionen for personer nævnt i nr. 3-5 og nr. 7 er betinget af, at de pågældende vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem de har den familiemæssige tilknytning, som har dannet grundlag for opholdstilladelsen.

§ 4. Retten til pension er betinget af mindst 3 års fast bopæl her i riget mellem det fyldte 15.år og folkepensionsalderen.

Opgørelse af bopælstid mv.

§ 9. Ved opgørelse af bopælstid for en person omfattet af § 2, stk. 2, nr. 2, sidestilles bopæl i oprindelseslandet med bopæl her i riget. Det samme gælder andre lande, hvori den pågældende har haft bopæl på et grundlag svarende til det, der er nævnt i § 7 i udlændingeloven. Bestemmelserne i 1. og 2. pkt. finder anvendelse, uanset om den pågældende opnår dansk indfødsret.

Stk. 2. Stk. 1 anvendes kun så længe, den pågældende har fast bopæl her i riget.

Stk. 3. Stk. 1 anvendes ikke for perioder, hvor der er ret til pension fra oprindelseslandet og andre lande, der er nævnt i stk. 1.

Bilag 7

Uddrag af lov om aktiv socialpolitik (§ 5, § 81, § 85 og § 95) (lovbekendtgørelse nr. 946 af 1. oktober 2009)

Statsborgerskab og bopæl

§ 5. Personer, der opholder sig i udlandet, kan ikke få hjælp efter denne lov.

Stk. 2. Kommunen kan dog i særlige tilfælde tillade, at retten til hjælp bevares under kortvarige ophold i udlandet, hvis

- 1) modtageren deltager i aktiviteter, der er led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller revalidering efter denne lov,
- 2) modtageren udøver aftalt eller fastsat samvær, som ikke kan foregå her i landet, med egne børn under 18 år,
- 3) modtageren har brug for nødvendig lægebehandling, som den pågældende ikke kan få her i landet, eller
- 4) der i øvrigt foreligger ganske særlige forhold, f.eks. besøg hos en nær pårørende, der er alvorligt syg.

Stk. 3. Det er en betingelse for at bevare hjælpen i udlandet, at opholdet ikke hindrer, at modtageren kan opfylde de almindelige betingelser for hjælp, herunder at den pågældende kan tage imod tilbud om arbejde eller tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Enkeltudgifter

§ 81. Kommunen kan yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter til en person, som har været ude for ændringer i sine forhold, hvis den pågældendes egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden. Hjælpen kan normalt kun ydes, hvis udgiften er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses. Kommunen kan dog efter en konkret vurdering undtagelsesvis yde hjælp til en udgift, der har kunnet forudses, hvis afholdelsen af udgiften er af helt afgørende betydning for den pågældendes eller familiens livsførelse.

Flytning

§ 85. Kommunen kan yde hjælp til en flytning, som forbedrer ansøgerens eller familiens bolig- eller erhvervsforhold, herunder en flytning, hvor der flyttes fra en bolig med en boligudgift, der ikke svarer til ansøgerens eller familiens økonomiske formåen, til en bolig med lavere boligudgift. Det er en betingelse for hjælpen, at hverken ansøgeren eller ægtefællen har økonomisk mulighed for at betale udgifterne.

Stk. 2. Hvis flytningen sker til udlandet, er det en forudsætning for, at kommunen kan yde hjælp hertil, at ansøgeren er statsborger i eller har særlig tilknytning til vedkommende land, eller at ansøgeren er sikret varige arbejdsmuligheder i landet.

Tilbagebetaling m.v.

§ 95. Tilbagebetalingskravet opkræves af kommunen efter regler fastsat af beskæftigelsesministeren i samråd med skatteministeren. Det kan herunder fastsættes, at en betalingsaftale bortfalder, hvis skyldneren trods påkrav udebliver med ydelser.

Stk. 2. Tilbagebetalingskravet bortfalder, når der er gået 3 år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Bilag 8

Oversigt pr. 7. maj 2010 over lande uden for Norden og EU/EØS, som Danmark har indgået bilaterale aftaler om social sikring med

- Australien
- Canada
- Chile
- Israel
- Jugoslavien (gælder stadig for de tidligere jugoslaviske lande)
- Kroatien
- Marokko
- New Zealand
- Pakistan
- Quebec
- Tyrkiet
- USA

Bilag 9

Oplysningsskema i forbindelse med frivillig tilbagevenden til hjemland eller tidligere opholdsland (repatriering)

Oplysningsskemaet er udgangspunktet for rådgivningen og vil - såfremt det ønskes - blive benyttet til at indhente oplysninger hos myndighederne om opholdsgrundlag i Danmark. Dette er nødvendigt for at kunne give konkret rådgivning om støttemuligheder og betydning af repatriering for opholdsgrundlaget i Danmark. Skemaet skal fremsendes til: Dansk Flygtningehjælp, Borgergade 10, 3. sal, 1300 København K.

Udlændingenummer: _____

Cpr. nr.: _____

Navn (fornavn + efternavn): _____

Nationalitet/Land: _____

Adresse og telefonnummer i Danmark: _____

Vender tilbage til (adresse/by/land/telefon): _____

Vender du tilbage sammen med nær familie (navn og cpr.nummer)?

Efterlader du nær familie i Danmark (navn og cpr.nummer)?

Ønskes der tolk til samtalen: nej ja - sprog: _____

Må der indhentes oplysninger om opholdsgrundlag hos myndighederne? nej ja

Dato: _____
Underskrift: _____

Sagsbehandler/Kommune: _____
(Direkte tlf. nr./Email) _____

Vejledning til oplysningsskema

I henhold til lov nr. 353 af 2. juni 1999 har udlændinge mulighed for at modtage støtte, hvis de forlader Danmark for at tage varigt ophold i deres hjemland eller tidligere opholdsland. Loven gælder for flygtninge, familiesammenførte udlændinge til flygtninge og andre familiesammenførte udlændinge.

Dansk Flygtningehjælp står for rådgivning af personer, som overvejer at vende tilbage til hjemland eller tidligere opholdsland.

Dette oplysningsskema er kun til brug for Dansk Flygtningehjælp. På baggrund af skemaet indkalder og forbereder vi os til samtale/rådgivning med den person, der overvejer at repatriere. At skrive under på dette skema har ingen bindende betydning, hverken for ansøger eller sagsbehandler. Men Dansk Flygtningehjælp har brug for at have en kontaktperson i bopælskommunen, idet den økonomiske del ved tilbagevenden til hjemland eller tidligere opholdsland påhviler bopælskommunen.

Download Oplysningsskemaet i Word-format, og gem det på din harddisk. Når du har udfyldt skemaet, kan du vedlægge det som en 'attachment' til en e-mail. Send mailen til rådgiver i Dansk Flygtningehjælps repatrieringssektion Vagn Klim Larsen: vagn.larsen@drc.dk

Skemaet kan også printes ud og sendes som almindelig post eller faxes til Dansk Flygtningehjælp på faxnummer 3391 4507.

Yderligere spørgsmål kan rettes til Dansk Flygtningehjælp på telefonnummer 3373 5000 eller via email til repatrieringsraad@drc.dk

www.nyidanmark.dk

Holbergsgade 6
1057 København K
Tlf.: 33 92 33 80
Fax: 33 11 12 39
E-post: info@inm.dk